

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2 2007 26. ÅRGANG

Rapport fra SSE-konferansen

The 7th European SSE Meeting
August 17 – 19, 2007
Røros, Norway

Society for Scientific Exploration

<http://www.scientificexploration.org/>

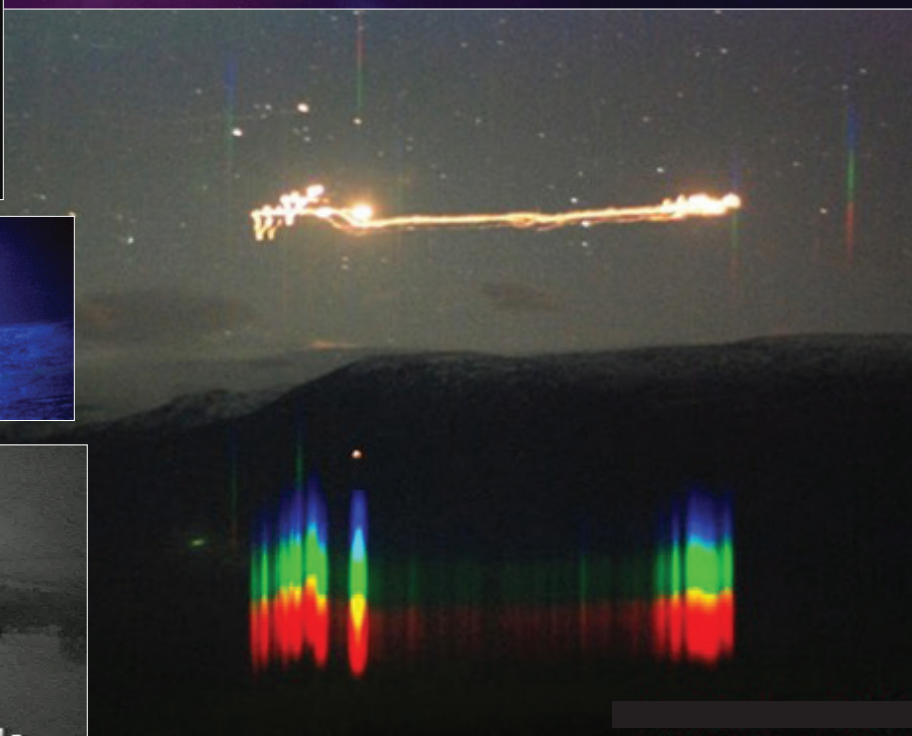
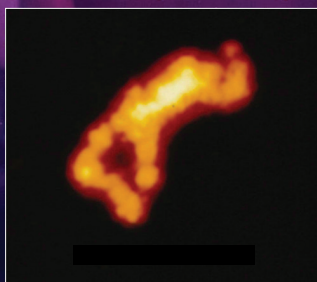
Proceedings

Edited by

Erling P. Strand
Bukholmveien, NO-1747 Skjeberg, Norway

Er UFO-mysteriet i Hessdalen løst?

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2007 - 26. ÅRGANG

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessdals-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon
Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Akersveien 19 A
0177 Oslo
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2007 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2007, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2007

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettider
www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærstien 21
1348 Rykkinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Vi er i gang igjen, denne gangen med et nummer som i stor grad er viet den siste utviklingen i utforskningen av Hessdalsfenomenet. Som de fleste leserne sikkert har fått med seg, var det tildels store oppslag i media i sommer om at mysteriet rundt fenomenet kanskje var løst. I midten av juli kunne UFO-interesserte lese flere avisintervjuer med Bjørn Gitle Hauge, samtidig som NRK i "Sommeråpent" hadde styreleder Harald Søvik i studio. Hauge har, sammen med Erling Strand, forsket på fenomenet i mange år og stod frem med en rapport som ga ganske tydelige indikasjoner på hva lyset består av.

Selv om mange spørsmål gjenstår, deriblant hvordan lyset oppstår og hva det er som holder det brennende, har utforskningen av Hessdalsfenomenet med dette tatt et betydelig steg fremover. Hauge håper med sin rapport å anspore til videre undersøkelser for, om mulig, å finne den egentlige mekanismen bak lyset i Hessdalen. Vi støtter ham i dette og imøteser fortsatt innsats blant forskerne.

Nok en gang er UFO-fenomenet blitt gjenstand for en akademisk avhandling i Norge. Denne gang er det Jan Bojer som har skrevet masteroppgave om "UFO-myter og teosofi" ved NTNU i Trondheim. I UFO nr. 1 2006 brakte vi en omtale av en doktoravhandling ved Universitetet i Bergen om et liknende emne. Det ser med dette ut som behandlingen av UFO-fenomenologien innen akademien, nærmere bestemt i humanistisk sammenheng ikke er så sjelden som man kanskje skulle tro. Det er å håpe at det også i fremtiden vil være plass for utforskning av dette emnet, delvis i en religionshistorisk setting. I tillegg må man selvsagt søke å finne svar innenfor det naturvitenskapelige domenet; utforskningen av Hessdalsfenomenet er bare en av flere måter dette kan gjøres på.

Vi har i dette nummer også fått med oss siste nytt om (den påståtte) filmen fra Roswell, "Alien Autopsy-footage". I slutten av oktober sto en person frem på en UFO-konferanse i Yorkshire, England og påstod at han var mannen bak hele filmen. Vedkommende var hyret inn av Ray Santilli og Gary Shoefield for å lage svindelnummeret sammen med skulptøren John Humphries. Det var meningen at kvartetten selv skulle avsløre det hele når Santilli hadde tjent nok penger. Slik gikk det ikke og først nå, vel 12 år etter ser det ut til at den hele og fulle sannhet er i ferd med å komme frem. Hvis vi kan stole på denne personen, da...

— Mentz Kaarbø

Proceedings fra SSE-konferansen til salgs!

Samlingen av alle foredragene presentert på SSE-konferansen ('proceedings') på Røros i august er til salgs.

Her finnes blant annet den banebrytende rapporten som for første gang gir en forklaring på Hessdalsfenomenet, skrevet av Bjørn Gitle Hauge. I tillegg en rekke interessante og illustrerte foredrag presentert av ledende forskere fra flere land.

Hele samlingen er på 274 sider, i A4 format. I tillegg medfølger en CD som er inkludert i prisen. Det er fremdeles en del eksemplarer igjen, til salgs for kr. 350,- pr. stk. inklusive porto.

Kontakt:

SSE v/Erling P. Strand

Bukholmveien, Ullerøy

1747 Skjeberg

Mobil: 922 68 256

E-post: Erling.P.Strand@hiof.no

Du får den tilsendt ved å sette inn kr. 350,- på konto: 0539.50.47282. Kontonavn: SSE; Postbanken, 0021 Oslo, Norge. Husk postadressen!

Innhold

4 Er UFO-mysteriet i Hessdalen løst?

I sommer kom nyheten om at forskere kanskje hadde funnet svaret på UFO-gåten i Hessdalen etter 25 år. Dette ble slått stort opp i media og også UFO-NORGE kom i rampelyset.

11 Rapport fra 7th Biennial European SSE-Meeting

Våre to medarbeidere, Ole Jonny Brønne og Harald Søvik var til stede på konferansen, hvor det blant annet ble lagt frem banebrytende ny viten om Hessdalsfenomenet.

16 Vern mot romvesener

De to turtelduene Tom Cruise og Katie Holmes har nylig spandert 30 millioner på et underjordisk tilfluktsrom, til vern mot en utenomjordisk invasjon.

16 Mulig tunguska-krater funnet

Forskere har etter nærmere 100 års leting, endelig funnet mulige spor etter hendelsen over Tunguska i 1908.

17 UFO-myter og teosofi

I vår ble en masteroppgave med tittelen "UFO-myter og teosofi" fremstilt ved NTNU. Den omhandler blant annet utviklingen av teosofien fra slutten av 1800-tallet og fremveksten av den moderne UFO-æraen med tilhørende kontaktpersoner og religionsstiftere. Vår mann Ole-Morten Vestby har sett nærmere på avhandlingen.

18 Det er ikke bare mafiaen som herjer i Italia

Merkelige hendelser med spontane branner og ødelagte husholdningsapparater skremte vettet av innbyggerne i byen Canneto di Caronia i 2004. Nå har italienske forskere kommet med en oppsiktsvekkende konklusjon.

18 Roswell-filmen — en avsløring

Omsider, etter år med påstander og spekulasjoner ser det nå ut til at den berømmelige "Roswell autopsy"-filmen endelig har gått inn for en velfortjent krasjlanding.

20 Bokanmeldelser

24 UFO over Riga

UFO-observasjoner gjort i det gamle Sovjetunionen var i mange år ukjente i Vesten. Etter murens fall er mange blitt kjent også utenom østsfæren. Her er en observasjon gjort av militært personell ved Latvias hovedstad i 1961.

26 UFO-bilde fra Apollo oppklart

En filmsnutt som viser et UFO-liknende objekt tatt av astronautene på Apollo 16 i 1972 viste seg ved nærmere undersøkelser å ha en naturlig forklaring.

Forsidefoto/bakgrunn: Den store Orienttåken, M42, i stjernebildet Orion.

© Bill Schoening/NOAO/AURA/NSF

Er UFO-mysteriet i Hessdalen løst?

Av Mentz Kaarbø

I sommer kom det frem at forskere hadde greid å finne ut hva lysfenomenet i Hessdalen egentlig bestod av. I midten av juli skapte denne nyheten store overskrifter landet over og også UFO-NORGE ble trukket inn i debatten.

Etter mange års innsats ser det ut til at forskerne endelig er i ferd med å avdekke hemmeligheten. Gjennom forskningsprogrammer som Prosjekt Hessdalen, som har vært aktivt i nær 25 år, samt tilknyttede prosjekter de senere år har forskere undersøkt Hessdalsfenomenet gjennom nitide observasjoner, både visuelle og vha instrumenter. Endelig kunne man i år offentliggjøre resultater av forskningen, hvor ny og banebrytende informasjon om Hessdalsfenomenet ble lagt frem.

I midten av juli i år oppstod en liten mediestorm da nyheten om at mysteriet i Hessdalen kanskje var løst ble presentert. Både aviser, TV og diverse nettstedet omtalte saken og styreleder Harald Søvik møtte frem i selveste Sommeråpent på NRK for å presentere vårt syn på saken (se egen boks), i diskusjon med "turboastronom" Knut Jørgen Røed Ødegaard.

Men det var først og fremst Bjørn Gitle Hauge, høyskolelektor ved Høgskolen i Østfold (HiØ) og mangeårig forsker på Hessdalsfenomenet (sammen med Erling Strand) som gikk igjen i medieoppslagene disse dagene. Han var ansvarlig for den tekniske rapporten ferdigstilt like i forkant hvor det altså fremkom ny og banebrytende kunnskap om lysfenomenet i Hessdalen.

Hauge har også hatt et årelangt samarbeid med de italienske astrofysikerne Massimo Teodorani, Stelio Montebugnoli og Jader Monari, de to sistnevnte henholdsvis direktør og forsker ved radioteleskop-observatoriet i Medicina, Italia. I tillegg har et dusin andre forskerkolleger fra Italia, samt atskillige vitenskapsfolk fra forskjellige deler av verden besøkt dalen, ofte i følge med Hauge og Strand.

I media ble det – lett flåsete – fremholdt at man "bare kan glemme alt snakk om UFOer [åpenbart i betydningen flygende tallerkener] og bygdetullinger i Hessdalen". Men uansett, det som ekteparet Åge og Ruth Marry Moe for første gang observerte hjemme fra kjøkenvinduet en desemberkveld i 1981 skulle vise seg å innlede en ny epoke i Hessdalen. På himmelen observerte de det de kalte en "brennende ildkule". Folk lo, og få hørte på hva de hadde å si. Kort tid etter fikk andre se lyset. Moes observasjon var slett ikke fantasi – resten er historie (se boks på neste side).

Det må understrekes at det ikke bare er klassiske lysfenomener – i mørket – som er observert i Hessdalen (fenomener som blant andre den engelske forfatteren Hilary Evans kaller BOL – ball of light). Særlig de første årene kom det rapporter om dagslysobservasjoner av sigarformede objekter, flygende

kuler, "flykropp uten vinger" etc. Senere fikk man også rapporter om "omvendte juletrær" og liknende litt bisarre fenomener. Dette, i tillegg til de "vanlige" lysfenomenene, gav raskt opphav til troen blant enkelte om at Hessdalen var et kontaktpunkt for flygende tallerkener, eller UFOer – fartøyer fra andre planeter. Andre snakket om en passasje mellom dimensjonene.

Da forskerne (Strand og andre) etter hvert tok tak i problemet, ble det klart at undersøkelsene måtte konsentreres rundt de hyppigst forekommende (85 %) og best dokumenterte rapportene, nemlig de som omhandlet lysfenomenene. Bare disse fremstod som mest "reelle" og konsistente og best egnet til å utforskes med vitenskapelige instrumenter og metodikk. I denne forbindelse uttalte Strand for en del år siden at det er vanskelig å komme med en forklaring som dekker alt som skjer i Hessdalen. Ellers har Hauge nylig fremhevet at for ham har Hessdalsfenomenet aldri dreiet seg om UFOer

Fortsettelse på side 6

Forsker Bjørn Gitle Hauge (til høyre) fra Høgskolen i Østfold og astrofysiker Jader Monari diskuterer problemer ved at noe så prosaisk som elektriske strømgjerd forstyrre de følsomme radarantennene midt på sommeren.

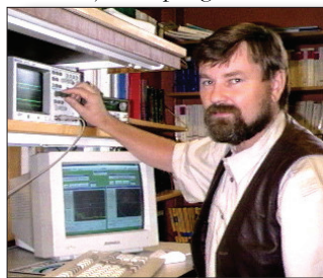
Radar. Bjørn Gitle Hauge følger med, mens astrofysiker Jader Monari fra Institutt for Radioastronomi i Bologna retter inn de spesielle radarantenne mot fjellene lengst inne i Hessdalen, hvor de spesielle lysfenomenene forekommer oftest.

25 års forskning på lysfenomenene i Hessdalen

Det har vært observert merkelige lysfenomen i Hessdalen gjennom mer enn 100 år. Men før tidlig på 1980-tallet var slike observasjoner svært sjeldne. Det Åge og Ruth Marry Moe fikk se i desember 1981 skulle endre dramatisk på dette.

I årene som fulgte etter ekteparet Moes observasjon ble den vesle dalen i Sør-Trøndelag verdensberømt også langt utenfor de kretser hvor man interesserte seg spesielt for merkelige lysfenomen og UFOer. De første årene var rapportene mange; i perioden 1982-84 kunne man telle opp til 20 observasjoner i uken. Særlig vinteren og våren 1982 var aktiviteten høy og det var i løpet av disse månedene media tok tak i saken, folk tropet opp i hundretall for å få et glimt av fenomenet – ofte med hell – og myten (for noen) om Hessdalsfenomenet ble skapt. I mars dette året tilbrakte også to offiserer fra Forsvaret en helg i dalen (etter påtrykk fra publikum), spesifikt for å undersøke påstandene om de ukjente lysene, men uten at de så noen som helst av disse (ble det påstått, i alle fall).

Det ble etter hvert klart at noe måtte gjøres for å undersøke fenomenene nærmere. Imidlertid fant man fort ut at det verken fantes vilje eller penger hos de offisielle, bevilgende myndigheter eller vitenskapelige institusjoner i Norge til å gjøre noe som helst med saken. I juni 1983 ble derfor Prosjekt Hessdalen startet, i et (privat) forsøk på å foreta en vitenskapelig utforskning av fenomenene. Det var et samarbeid mellom personer fra UFO-NORGE, UFO-Sverige og Föreningen for psykobiofysik, med sivilingeniør Erling Strand som leder. I prosjektets rådgivningskomité satt flere internasjonalt kjente UFO-etterforskere, deriblant avdøde J. Allen Hynek.

Erling Strand

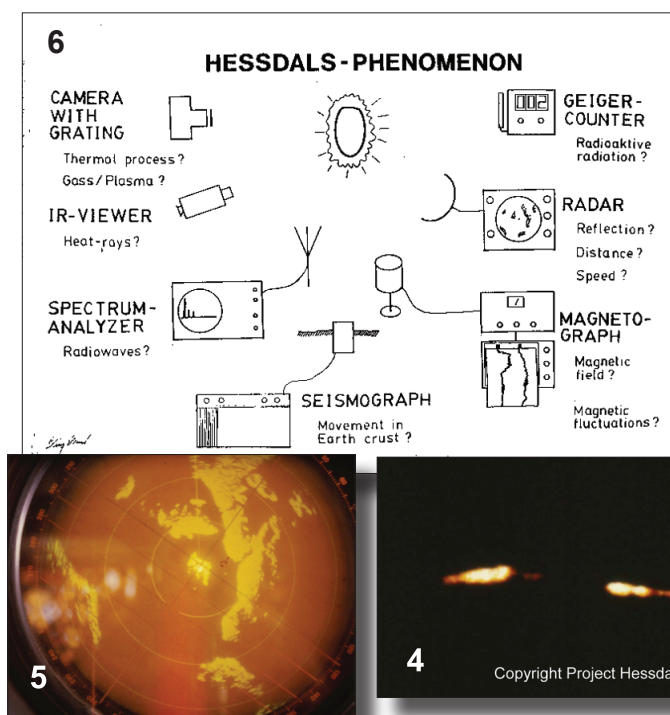
Bilde av Hessdalsfenomenet tatt av Arne P. Thomassen, 25. september 1984.

Den første feltaksjonen ble gjennomført vinteren 1984 (fra 21. januar til 26. februar). Denne inkluderte avansert instrumentering i tillegg til utplassert personell for visuelle observasjoner. Aksjonen resulterte i 53 visuelle observasjoner av Hessdalsfenomenet, og flere instrumentavlesninger, deriblant registrering på radar. En rapport ble skrevet på bakgrunn av aksjonen, utgitt i januar 1985. Prosjektet fikk en viss støtte fra Forsvarets Forskningsinstitutt, samt et par universiteter.

Det ble også gjennomført en feltaksjon vinteren 1985, fra midten av januar til ut i februar (med hjelp fra blant annet Forsvaret), men det ble det ikke gjort visuelle observasjoner i den perioden instrumentene var til stede i dalen. J. Allen Hynek besøkte også Norge og Hessdalen ved denne anledningen.

Fra midten av 80-tallet gikk antall observasjoner i dalen betydelig ned, til omtrent 20 i året (et tall som fremdeles er gjeldende), samtidig med at prosjektaktiviteten også ble redusert. Ingen flere feltaksjoner ble gjennomført etter 1985. På slutten av 80-tallet og de første årene på 90-tallet var det svært liten aktivitet, både mht Fortsettelse på neste side

Bildene under: 1) Bilde fra en videosekvens tatt fra AMS den 4. desember 1999 som viser Hessdalsfenomenet (i midten, over). Denne 12 sekunders sekvensen var lenge den beste dokumentasjonen av fenomenet. 2-4) Tre bilder av fenomenet, tatt i årene 1982-84. 5) Bilde tatt fra radarskjermer underfeltaksjonen i 1984. Hessdalsfenomenet like til høyre for midten. 6) Prinsippskisse som viser instrumenteringen under feltaksjonene i 1984 og 1985.

Bildene over: 1) Hovedkvarteret under den andre feltaksjonen, i januar-februar 1985. 2) Den automatiske feltstasjonen (AMS) med videokameraer og radar. 3) En avlesning fra ELFO-antennen (Extremely Low Frequency Observatory, radiofrekvensmålinger tilknyttet AMS). 4) Noen av de mange tilskuerne som har vært på utkikk etter fenomenet i Hessdalen i årenes løp. 5) Observatører med teleskop under Science Camp. 6) Samleside, itacomm.net som representerer forskjellige forskningsgrupper som forsker på fenomener i atmosfæren, deriblant i Hessdalen.

observasjoner og forskning.

Et par år senere ble det imidlertid klart at det fremdeles ble gjort observasjoner i dalen og i 1993 fant man det ønskelig å revitalisere Prosjekt Hessdalen. Denne gang med Høgskolen i Østfold (HiØ), Sarpsborg som base hvor Erling Strand da var ansatt. Det ble besluttet å lage en automatisk målestasjon (AMS) som skulle utplasseres i dalen. Studenter ved HiØ, under ledelse av Erling Strand, begynte å konstruere stasjonen i 1994. Flere studentkull arbeidet med den i de påfølgende årene, og stasjonen ble utplassert i august 1998. AMS var i begynnelsen utstyrt med videokamera, PC og magnetometer og både bilder og data ble sendt til HiØ via Internett, data som også var offentlig tilgjengelige. AMS har opp gjennom årene stadig blitt oppgradert, blant annet med stereovideokameraer.

En kollega av Erling Strand, sivilingeniør Bjørn Gitle Hauge, ble engasjert ved prosjektet i 1994 og har siden arbeidet jevnlig med utforskningen av Hessdalsfenomenet. Dette resulterte i den banebrytende rapporten fra i sommer, i tillegg til at han vært involvert i andre, tilknyttede aktiviteter opp gjennom årene.

I mars 1994 ble konferansen "First International Workshop

on the Unidentified Atmospheric Light Phenomena in Hessdalen", arrangert i Hessdalen, Her deltok det 27 forskere fra syv land, i et samarbeid mellom Prosjekt Hessdalen og Hessdalen Utviklingslag.

På midten av 90-tallet ble italienske forskere interessert i hva som foregikk i Hessdalen. Fra 2000, da Italian Committee for Project Hessdalen ble dannet og påfølgende år har mange av dem vært i dalen, involvert i forskjellige forskningsprosjekter (alle i samarbeid med Strand og Hauge). Blant de mest fremtredende er Massimo Teodorani, Stelio Montebuglioni og Jader Monari, alle astrofysikere tilknyttet radioastronomi-observatorier i Bologna og Medicina, Italia. De italienske forskerne har vært særlig fokusert på utstråling i radiofrekvensdelen fra Hessdalsfenomenet og har flere ganger utplassert både radar og avanserte antennesystemer i dalen.

Hvert år i september siden 2002 er "Science Camp" (se boks på side 10) arrangert, et natur- og realfagsprosjekt hvor ungdomskoleelever og høyskolestudenter utstyrt med kamera og vitenskapelige instrumenter tilbringer 1-2 uker i felt i Hessdalen for å prøve å observere og utforske Hessdalsfenomenet. Prosjektet er et samarbeid mellom HiØ og flere kommuner i Østfold. Data fra flere av disse ekspedisjonene er brukt i vitenskapelige rapporter i tilknytning til Prosjekt Hessdalen og annet.

[flygende tallerkener] eller lignende mystikk, selv om han er fullstendig klar over at mange “har valfartet til Hessdalen for å finne et busstopp til Andromeda-galaksen. Det har vært ganske mange aparte mennesker oppe i dalen.” Og videre: “Dette har [imidlertid] aldri vært min sak. Min sak har vært å finne ut av hva som er hemmeligheten bak den lyskulen som flyr rundt omkring oppe i dalen.”

De italienske forskerne har gitt uttrykk for det samme synet.

Mot en løsning på mysteriet i Hessdalen?

Norske og italienske forskerne og astrofysikere er altså i ferd med å avdekke den utrolige forklaringen på det som i seriøse vitenskapelige kretser har fått navnet “The Hessdalen Phenomenon” (på norsk “Hessdalsfenomenet”).

Bakgrunnsdataene som danner grunnlaget for konklusjonene i rapporten ble for det meste samlet inn i fjor, på en såkalt Science Camp (se boks på side 9) gjennomført i perioden 18. til 22. september 2006. De bestod for en stor del av fotos (digitale og filmbaserte) inklusive spektralfotos av fenomenet tatt med kameraer med optisk gitter, i tillegg til visuelle observasjoner. På denne ekspedisjonen ble det også utplassert radiospektrumanalysator, geigertellere, ULF (ultra low frequency) mottakere, nattekikkerter, videokameraer og astronomiske teleskoper.

Ved å få tatt spektralfotos av fenomenet kan man få svært mye informasjon om lyskilden. Slike (gode) fotos fikk man endelig i fjor etter å ha prøvd i mange år. Særlig det å introdusere digitale kameraer gjorde det atskillig lettere å behandle bildene i etterkant.

Når et grunnstoff brenner, avsetter det et “fingeravtrykk” som kan spores ved hjelp av såkalt optisk spektralanalyse. Man lar lyset fra forbrenningen gå gjennom et prisme og

Scandium — grunnstoff

Symbol: Sc

Atomnummer: 21

Atomvekt: 44.96

Tetthet ved 293 K (20° C): 3.0 g/cm³
(fast stoff)

Oppdaget: 1879

Thortveittitt — mineral

Kjemisk formel: (Sc,Y)₂Si₂O₇

Scandium, yttrium,
silisium, oksygen.

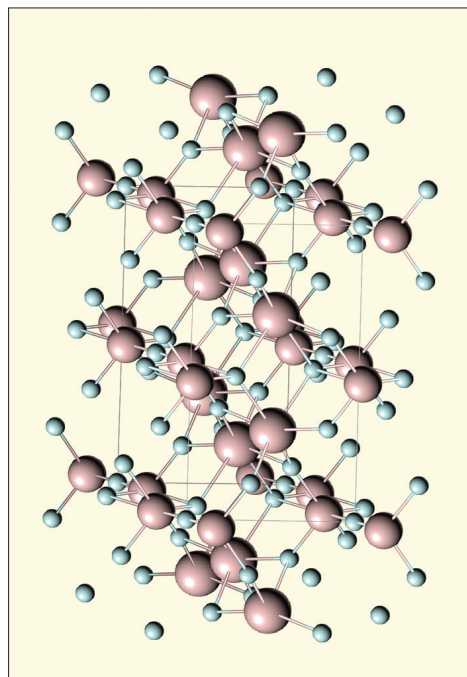
Molekylvekt = 280.05 gm

Sammensetning:

Yttrium, Y	15.87 %
Scandium, Sc	24.08 %
Silicon, Si	20.06 %
Oksygen, O	<u>39.99 %</u>
	100.00 %

Oppdaget: 1903 (av den norske
geologen Olaus Thortveit).

T.h.: Krystallstruktur av thortveittitt.

ser hvor det plasserer seg i den “regnbuen” som oppstår på den andre siden. Ved hjelp av datamaskiner kan man deretter analysere dette lysspekteret og si hva slags grunnstoff som brenner.

Man vet nå at lysfenomenet oppstår i en forbrenningsprosess, der hoveddelen består av oksygen og nitrogen, og Hauge har gjort beregninger som viser at også grunnstoffene silisium, jern, titan og scandium er med i prosessen. Sistnevnte spiller sannsynligvis en nøkkelrolle. Scandium reagerer blant annet sterkt med syre og luft. Det er sjeldent i naturen og er bundet blant annet i mineralet thortveittitt som forekommer enkelte steder i Norge og noen få andre steder i verden.

Dette er med andre ord et fysisk fenomen - og det merkelige er at det som skjer på mange måter både minner om prosessene rundt de såkalte pulsarene (nøytronstjerner) og svarte hull langt ute i verdensrommet. Men i Hessdalen skjer dette rett over hodene på folk, bare noen få hundre meter eller mindre over bakken. En forenklet beskrivelse av

fenomenet er at man har å gjøre med en type “ministjerner”, hvor grunnstoff forbrenner i vår egen atmosfære. Hauge forteller at fenomenet i Hessdalen er mer utbredt enn de først trodde, og at det også opptrer uten at man kan observere lys hver gang.

Det som det nå må forskes på er hvordan lysfenomenet oppstår, hvordan det holder seg svevende og hvordan det holdes ved like. Hvor får det “drivstoffet” eller energien fra? Finner vi ut det har vi kanskje løst framtidens energibehov, har Hauge uttalt – litt spekulativt muligens. Han mener at det likevel ville vært svært interessant å finne mer ut om denne mulige energikilden og kanskje tappe av det enorme kraftreservoaret. Det kan være en ny måte å lagre energi på, istedenfor vanlige batterier, til drift av for eksempel bilmotorer. Rett og slett en energirevolusjon.

Kanskje ligger svaret på Hessdalsfenomenet i berggrunnen, i form av høyreaktive stoffer som kan finnes i spesielle former nettopp i Hessdalen. Området er kjent for et svært rikholdig utvalg av mineraler og metaller, og det har vært gruvedrift i nærliggende områder i mer enn 100 år. Hauge beskriver hele dalen som et gigantisk “kjemilaboratorium” i så måte.

Hauge er også av den oppfatning at fenomenet er “en form for virvelvindenergi i det elektromagnetiske feltet”. Man ser det ikke og det er usynlig helt til det treffer ett eller annet, eller det tennes av noe. Da begynner det å gi fra seg energi som lys. Men i det vi ser det er det også på vei til å dø ut.

Det gjenstår å se hvorvidt dette kan utforskes videre og eventuelt bli bekreftet.

Rapporten til Hauge ble presentert på 7th

Fortsettelse på side 10

Bjørn Gitle Hauge (49) er sivilingeniør og høyskolelektor ved Høgskolen i Østfold (HiØ), bosatt i Sarpsborg. Han er faglærer i elektronikk & entreprenørskap, samt prosjektleder for Science Center Østfold.

Hauge har vært involvert i utforskningen av Hessdalsfenomenet siden 1994 sammen med leder for Prosjekt Hessdalen, Erling Strand. Han har blant annet samarbeidet nært med forskere ved det italienske radio-teleskop-observatoriet i Medicina, Italia, gjennom flere år, og utarbeidet sammen med dem det såkalte EMBLA programmet i 1999, operativt siden 2000.

Hauge har vært et utall ganger i Hessdalen de siste snart 15 år, og må regnes som, ved siden av Erling Strand, den fremste ekspert på Hessdalsfenomenet.

I tillegg har han deltatt på mange konferanser og seminarer om denne typen fenomener, både i Italia og andre land.

UFO-NORGE på “Sommeråpent”

UFO-mysteriet i Hessdalen løst etter 25 år?

Vår mann Harald Søvik har nok en gang vært i et riksdekkende medium, denne gang på NRK1s “Sommeråpent”. 16. juli stilte han opp sammen med astronom Knut Jørgen Røed Ødegaard for å diskutere de siste resultatene fra utforskningen av fenomenet i Hessdalen. Intervjuet er her gjengitt i sin helhet for de av leserne som ikke fikk det med seg.

[Intro ved programleder Anne Lindmo (AL)]:

– I 25 år har UFO-entusiaster fra fjern og nær reist til Hessdalen for å se på de merkelige lysfenomenene. Nå har forskere funnet svaret på UFO-mysteriet.

[...]

– Men først i dag skal vi altså til Hessdalen i Sør-Trøndelag. Den bygda har i 25 år vært Norges UFO-bygd nr. én, for der har man hatt noen voldsomme lysfenomener på himmelen som man ikke har skjönt hva kommer av, og dermed har denne bygda vært med på å sette Norge på verdenskartet i UFO-sammenheng. Nå har noen ivrige forskere funnet svaret på hva som forårsaker dette lysfenomenet. Se her:

[Innslag som viser Hessdalsfenomenet på bilder/video. Erling Strand (EPS) intervjuet.]

[Reporter Stian Arnesen (SA)]: – I flere år har han og kollegene ved Høgskolen i Østfold prøvd å finne løsningen på gåten i den trønderske UFO-bygda.

EPS: – Det som har drevet meg er rett og slett nysgjerrighet. Jeg har sett dette her selv og det gjorde et sterkt inntrykk på meg og jeg begynte å lete etter svar i forskningsverdenen. Der

ble jeg bare møtt med en likegyldig holdning.

[Bilder som viser bilder/video av Hessdalsfenomenet.]

SA: – Slik ser de ut, de til nå uidentifiserte flygende objektene i Hessdalen. UFOer som ikke lenger er UFOer.

EPS: – Vi har fått noe som heter optisk spekter av dette lysfenomenet, og hvis du får tatt et godt optisk spekter, kan vi si veldig mye om hva det er som lyser.

SA: – Så nå vet dere egentlig hva det er som lyser?

EPS: – Vi kan si litt mer om hva slags grunnstoffer som er i dette lyset.

[Bilder som viser Hessdalsfenomenet på video, samt den Automatiske målestasjonen; interiør og instrumentering.]

SA: – For dette er i virkeligheten oksygen, nitrogen og natrium som brenner. Det samme som skjer rundt såkalte nøytronstjerner ute i verdensrommet. UFOene er i virkeligheten ministjerner. Det forskerne må skjønne nå, er hvorfor de oppstår rett over bakken i Hessdalen.

[Tilbake til ‘studio’ og programleder]:

AL: – På plass i sofaen vår har vi Harald Søvik (HS) og Knut Jørgen Røed Ødegaard (KJRØ); velkommen i “Sommeråpent” begge to.

HS, KJRØ: Takk!

AL: – Du er da representant fra UFO-NORGE og har vært i Hessdalen.

HS: – Stemmer.

AL: – Hvor lenge var du der og hva så du?

HS: – Jeg var der jo en ganske god tur, kan man si, jeg var der i to uker. Litt i kombinasjon med fisking og diverse naturaktiviteter må man skyte inn, men kveldene ble tilbrakt i telt på en fjelltopp,

skuende utover en veldig pen dal. Og én av kveldene bar da frukter, for å si det sånn.

AL: – Hva var det du så så da; hvordan fortøner dette her seg. Vi så her litt dårlige videoopptak; hvordan var det å se det live?

HS: – Dette var jo på sommeren, det var veldig lyst og fint. Vi satt og så ned mot dalen fra en fjelltopp. Og plutselig dukker det bare opp et lite kulelys, kanskje på en 6 kilometers avstand. Og dette farer oppover en fjellside – på to-tre sekunder, om-

trent like kraftig som – jeg vet ikke – en billyskaster, el. Men det beveger seg over vanvittig ulendt terreng, med en hastighet som kanskje er opp mot en kilometer i sekundet. Helt umulig å gjette seg til hva det kunne ha vært. Men det var altså Hessdalsfenomenet.

AL: – Hvordan reagerer du da, blir du helt stille, eller begeistret, redd eller hva?

HS: – Det er litt vanskelig å si egentlig, for du tror jo at du skal bli sånn “Oj, hva var det? Hva var det?”. Men jeg ble veldig sånn “Wow ... hmmm”; veldig stille, egentlig. Så tar det et par timer før det synker inn, før “Oj – vi så det!” [latter].

AL: – Men altså, har du vært i Hessdalen?

KJRØ: – Jeg har ikke vært i Hessdalen.

AL: – Det er jo helt utrolig, for du er jo en mann som vanligvis fyrer deg opp noe helt alvorlig over ting som lyser på himmelen, og ikke lar sjansen gå fra deg til noenting.

KJRØ: – Jeg har vel ikke hatt tålmodighet nok til å være der i to uker, men det ender nok opp med at jeg må ta en tur for å kikke på dette her. Jeg kan nesten ikke la være å gjøre det.

AL: – For ellers vil jo du helst være med å kikke på ting som du kan forklare fullt og helt; som du kan klokke inn på timen når det skal oppstå. Er dette legningen din?

KJRØ: – Det er veldig koselig med ting du ikke kan forklare; det er enda mer spennende enn det du virkelig kan forklare på en enkel måte.

AL: – Ja...?

KJRØ: – Dette er et veldig interessant fenomen, veldig fascinerende, synes jeg. Spesielt at det har vedvart over så utrolig lang tid; gjentar seg og gjentar seg, ikke bare ved ett eneste tilfelle, men at du faktisk kan sette opp måleinstrumenter og virkelig å finne ut vitenskapelig hva dette kan være for noe.

AL: – Men Harald, umiddelbart ville man tenke at dere i UFO–NORGE ville ha en sørgelig dag når dette da ikke lenger er et uidentifisert flygende objekt, men et identifisert flygende objekt. Er dette et tap for, skal vi si, UFO–standen i Norge?

HS: – Ja, jeg skjønner at du tenker det. Men det er jo fordi du assosierer UFO–begrepet med flygende tallerkener og ting fra det ytre rom. Og UFO–begrepet er absolutt ikke det. UFOer er jo noe som er uidentifisert og i det man sier at det er et jordlysfenomen eller nøytronstjerne eller for den saks skyld sier at det er flygende tallerkener, så er det ikke lenger uidentifisert og sånn sett er det ikke lenger interessant for oss. Men for all del, vi er veldig glade for at Erling Strand på en måte har funnet ut hva det kan være for noe.

AL: – Men blant dere i UFO–NORGE er det ikke så veldig mange som tror på kommunikasjon med små grønne menn og regner med at noen kommer til å gi en beskjed hvis dette lyset kommer på himmelen, osv.?

HS: – Nei, vi er ikke tallerkentreoende, for å si det sånn. Vi er mer på den naturvitenskapelige siden.

AL: – Okay. Dette fenomenet i Hessdalen har jo vært omtalt i lang tid i lokalhistorien, osv. Hvorfor har det tatt så lang tid før noen vitenskapelig går inn i dette her? Har du noen god forklaring på det?

KJRØ: – Det er nok litt stigmatiserende å si at man forsker på et fenomen som folk betrakter som UFO. Da tenker man på flygende tallerkener med en gang og da er det vanskelig å få midler til det, det er vanskelig å få ryggdekning i vitenskapelige miljøer. Men dette her er jo i virkeligheten ikke noe UFO, det er et veldig interessant fysisk fenomen. Kanskje en ny type fysisk fenomen som forekommer flere steder i verden. Det er snakk om energikilder her som er ukjente. Det er snakk om noe helt nytt, og det er mye mellom himmel og jord som vi ikke vet. Dette må det forskes mer på, rett og slett.

AL: – Du, det har allerede i dag vært spekulert i, jeg vet ikke hvor vitenskapelig det utspillet er, om at kan dette være en ny energikilde? Kan dette være det neste etter at oljen er tom, så kan vi liksom plugge inn i noe svært oppe i Hessdalen. og så [...]?

KJRØ: – Det er vanskelig å si på forhånd at dette er noe man kan utnytte, men at det er en merkelig form for energi, det kan det jo ikke være noen tvil om. Et eller annet gjør jo at dette objektet lyser. At disse får lys, det er jo energi som sendes ut. Og hvordan den energien kommer dit, det er jo fortsatt et mysterium.

AL: – Okay, så dette er fortsatt “mat” for UFO–NORGE?

HS: – Absolutt!

AL: – Hva er den neste store gåten etter dette her da?

HS: – [Latter] Nei, altså, vi driver jo og samler inn rapporter fra hele Norge. Der hvor Erling Strand har konsentrert seg om Hessdalen, er jo vi mer generelle og ikke så vitenskapelige og bruker ikke så mange instrumenter. Vi mottar rapporter fra alle mennesker og kategoriserer dem, forsøker å etterforske dem og prøver å finne en konklusjon. Vi legger dem inn i en stor database, hvor man kan ta ut statistikker og med tiden forhåpentligvis finne korrelasjoner.

AL: – Men det betyr at nisjen er ledig for den neste bygda som liksom vil bli den største og mest mystiske UFO–bygda i Norge, for nå er Hessdalen liksom ramlet litt ned. Nå vet vi litt om hva som skjer der oppe. Vi lar det gå som en oppfordring til folk der ute. Tusen takk skal dere ha, Harald Søvik og Knut Jørgen Røed Ødegaard !

[Innslag slutt.]

European SSE-Meeting på Røros, 17. til 19. august (se neste side). Han håper på at de fremlagte resultatene kan anspore til ytterligere innsats for å løse de spørsmålene som gjenstår for å forklare Hessdalsfenomenet fullt ut.

Innslag på Schrödingers katt

Vitenskapsmagasinet på NRK1 viste også sin interesse og stilte blant annet opp med egen kameramann på SSE-konferansen. Av dette ble det et relativt langt innslag i programmet som ble sendt 20. september.

Her fikk særlig Hauge bred spalteplass, I tillegg til et gjennomgående intervju, var det korte innslag innimellom der man viste bilder fra SSE-konferansen (i foredragssalen, samt deltakerne på ekskursjon i Hessdalen), I tillegg kunne seerne få med seg en del illustrasjonsbilder av Hessdalsfenomenet, samt animasjoner av pulsarer og sorte hull. Dessuten, mot slutten, en animasjon som viste en fremtidig "superbil" som gikk på energi hentet fra Hessdalsfenomenet.

Innslaget (som varte i ca. 7 minutter) var positiv i omtalen av både fenomen og forskere, og gav samtidig bred informasjon om saken til seerne. Eneste unntak (muligens), var presentasjonen av forskerne på konferansen: "Men disse forskerne er åpne for det meste. De studerer fenomener som storparten av den vitenskapelige verden ikke tør røre." En liten antydning av at konferansen ikke bare omhandlet **mainstream science**...

Uansett, et meget godt program som viste siste nytt i utforskningen av Hessdalsfenomenet, ved journalist Lars O. Skjønberg.

Støtte fra uventet hold

Det kan til slutt, for kuriositetens skyld, legges til at kjemiprofessor ved NTNU, den særdeles skeptiske Martin Ystenes (mannen bak internettjenesten Sprøytevarsleren) er – ikke uventet – lite villig til å prioritere Hessdalen-prosjektet blant andre prosjekter som krever of-fentlige midler.

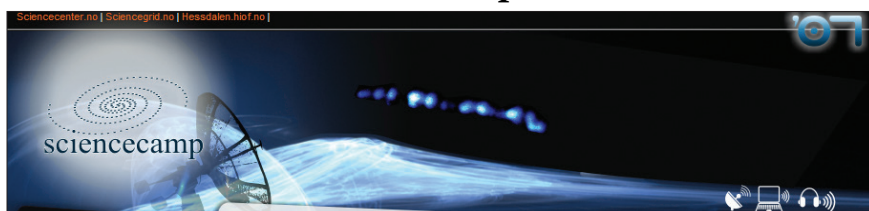
Skeptisk — men ikke avvisende: Martin Ystenes.

Ystenes holder imidlertid muligheten åpen for at det kan være noe i Hessdalen (!), men han tror folk har en tendens til å overvurdere dramatiske hendelser. – Jeg er nokså sikker på at det også er en del av situasjonen i Hessdalen, sier han.

Men Ystenes uttrykker begeistring på spørsmål om hva en forklaring på lysfenom-

Fortsettelse på side 16

Science Camp 2007

Science Camp er et natur- og realfagsprosjekt der ungdomsskoleelever sammen med studenter fra Høgskolen i Østfold (HiØ) benytter vitenskapelig måleutstyr og metodikk, i opprettede forskningsleire, for å utforske de uforklarlige lysfenomenene i Hessdalen. Det er ment å bidra til økt generell interesse for realfag blant ungdom.

Science Camp er en del av Sciencecenter.no i Østfold, et samarbeid mellom Østfold Fylkeskommune og HiØ i utviklingen av et vitensenter i regionen. Lærerutdanningen i Halden og ingeniørutdanningen i Sarpsborg driver dette prosjektet i samarbeid med andre regionale aktører.

Dette opplegget ble første gang arrangert høsten 2002 som et pilotprosjekt med en forskningsleir i Hessdalen og var et samarbeid mellom HiØ og Statens utdanningskontor. Denne leiren ble kalt "Science Camp" og involverte 100 elever og lærere fra to ungdomsskoler, i en periode på to uker.

Prosjektet har siden jevnlig vært gjentatt, hvor noen titalls skoleelever (ofte sammen med studenter) med lærere og veiledere, har oppholdt seg i Hessdalen minst én uke i september hvert år.

Science Camp 2007 ble gjennomført i perioden 17. til 21. september. Deltagerne var 23 elever og 2 lærere fra Tindlund ungdomsskole i Sarpsborg, og 24 elever og 2 lærere fra Gressvik Ungdomsskole i Fredrikstad. I tillegg deltok 20 studenter fra 1.klasse i studieretningen "innovasjon og entrepenørskap" på avdeling for ingeniør og realfag, HiØ. Faglig hovedansvarlige var Bjørn Gitle Hauge og Erling Strand og fra Italia deltok forskningsjef Stelio Montebugnoli og forsker Jader Monari fra Medicina Radiotelescope.

Det ble opprettet tre leirplasser, en på Rognefjell, en på Finnsåhøgda og en ved Øyungen. En gruppe bemannet også hovedsenteret, som var hos Peder Skogaas i Hessdalen.

Oppholdet var preget av tildels dårlig vær, med en del regn. Likevel fikk deltakerne totalt tre netter med observasjoner samtidig som været bedret seg litt ut over i uken.

Stort sett ble det en meget vellykket Science Camp og høydepunktet var utvilsomt observasjonene av flere lysfenomener torsdag kveld, den 20. september, og bildet som ble tatt av et sterkt fenomen ved 22-tiden (under). Sistnevnte ble betegnet som "et spesielt stort og sinnsykt lys — det største lyset som er fotografert på 25 år!"

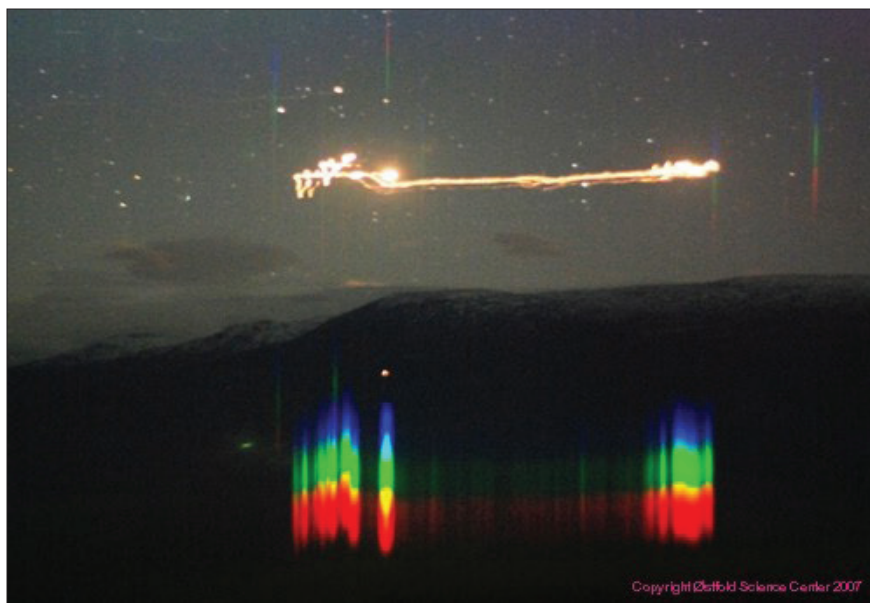

Foto med spektrum av et spesielt sterkt lysfenomen, tatt klokken 21.58, torsdag 20. september 2007. Kameraposisjon på Rognefjell med utsikt mot vest-syd-vest. Eksponeringstid 30 sekunder. Fjellet under lyset er Finnsåhøgda syd. Lyset i fjellsiden på Finnsåhøgda er leiren på Finnsåhøgda.

7th Biennial European SSE-Meeting

Av Ole Jonny Brønne og Harald Søvik

I sommer ble den 7. Euro SSE-konferansen avholdt på Røros. Et imponerende oppbud av forskere på jordlys, Hessdalsfenomenet, parapsykologi og beslektede fenomener var møtt frem til en konferanse som også var åpent for publikum, i helgen 17. til 19. august. UFO-NORGES utsendte medarbeidere, Harald Søvik og Ole Jonny Brønne rapporterer her fra konferansen.

Hva er SSE?

SSE (Society for Scientific Exploration) er en tverrvitenskapelig sammenslutning av vitenskapsmenn og andre forskere som studerer uvanlige og uforklarlige fenomener. SSE ble startet i 1982 av 14 professorer innen astronomi, fysikk, psykiatri og sosiologi. Hensikten med sammenslutningen er å være et profesjonelt forum for presentasjon, kritikk og debatt rundt emner som vanligvis blir oversett innen vanlig forskning og "mainstream science". Man ønsker i tillegg å studere faktorer som snevrer inn omfanget av vanlig vitenskap. SSE har nå rundt 800 medlemmer i 45 land, og utgir tidsskriftet *Journal of Scientific Exploration* som kommer ut fire ganger i året. Mange av artiklene er tilgjengelig online på www.scientificexploration.org.

SSE arrangerer også konferanser hvert år i USA, samt annet hvert år i Europa. Og i år var turen altså kommet til Norge og Røros, i behagelig avstand (vel 3 mil) fra Hessdalen.

Harald Søvik med Ole Jonny Brønne som passasjer kjørte bil fra Oslo opp til Røros torsdag 16. De kom trygt frem til Choice Quality Hotel hvor konferansen fant sted. Hotellet var veldig koselig med hyggelig betjening, restaurant med stort utvalg innen det kulinariske, trådløst Internett, innendørs svømmebasseng og ellers det meste av nødvendige fasiliteter. Hotellet er bygget på et høydedrag nord for Røros sentrum, og har utmerket utsikt. Mot nordvest ser man noen av fjellene som avgrenser Hessdalen. En ypperlig lokasjon for å avholde en slik konferanse.

Konferansedag 1, fredag 17. august

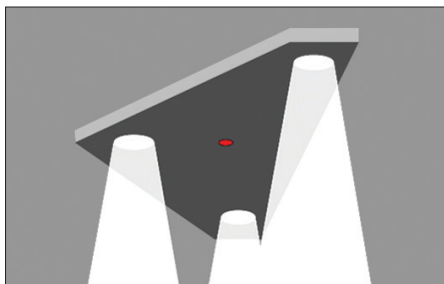
Ivar Volden, ordfører i Holtålen Kommune, ønsket velkommen til deltakerne og SSE og erklærte møtet for åpnet.

Første foredragsholder var **Paul Devereux** ("A historical case of Earth Lights: From Wales to CONDIGN – A perso-

nal journey"), som presenterte en kort historisk oversikt over lysfenomenene i Wales i perioden 1904-05, og litt om hans forskning til dags dato. Det viste seg nylig at CONDIGN-rapporten (se UFO 2 nr. 2006, side 8-9 + 11) innholdt, ord for ord, store utdrag fra hans egne bøker, så vel som bøker David Clarke og Jenny Randles hadde skrevet noen år tidligere. Deveraux tok dette til inntekt for at den britiske regjeringen godkjente hans teorier angående "earth lights". (Om ikke regjeringen så i hvert fall den hittil ukjente personen som forfattet selve CONDIGN-rapporten i 2000, OJBs anm.)

Auguste Meessen ("From UFO Properties to UFO Propulsion") presenterte observasjoner og rapporter fra Belgia i perioden 1989-93. Han fremsatte en teori (basert på disse observasjonene, fra det som utgjorde den såkalte UFO-bølgen i Belgia) om et fremdriftssystem basert på PEMP (pulsed electro-magnetic propulsion). Fremtredende i hans tydelig ET-påvirkede foredrag (han snakket hele tiden om utenomjordiske romskip, og ikke om UFO!) var spesielt det kjente bildet fra Petit Rechain, i mars 1990. Dette viste et mørkt, trekantet objekt med en lyskilde i hvert hjørne. Det er forøvrig et bilde som flere har sådd tvil om i ettertid.

Hans budskap baserte seg på at kraftig justering av intensiteter og kontraster i bildet ved hjelp av digital bildebehandling, bringer

frem et typisk bevegelsesmønster. Ytterkanten av et objekt tegnes skarpt når lukkergardinene i kameraet åpnes. Om objektet roterer før eksponeringen avsluttes, vil det tegnes en ny ytterkant. Dette mønsteret ble påpekt på det omtalte bildet. Meessen la så frem en teori basert på klassisk fysikk: De tre kraftige lysene som observeres i hvert hjørne av triangelet benyttes til navigering av farkosten. Om overflatene er superledende, kan de brukes til å generere sterke magnetiske felt, og således fungere som fremdriftssystem.

Nestemann var **Dave Akers** ("The Toppenish Field Study: A Technical Review and Update") som etter vår mening

hadde et mer interessant foredrag. Han omtalte rapporter om (og bilder av) lysfenomener fra Yakima-reservatet i Washington, USA fra 1972 frem til i dag. Disse er helt lik dem som opptrer i Hessdalen. I tillegg fikk vi se hvilket primitivt (analogt) utstyr de benyttet på 1970-tallet, diverse måleresultater, og planlagte instrumenter.

Etter en kaffepause presenterte **Erling Strand** ("Project Hessdalen, the history and data") en historikk over Hessdalen-

prosjektet og hva som hadde blitt gjort frem til nå. Han tok for seg ekspedisjonene i 1984 og 1985, AMS-stasjonen fra 1998, hvorfor navnet Hessdalsfenomenet ble benyttet istedenfor "UFO" ("UFO" var et belastet uttrykk assosiert med mange forutinntatte holdninger), fenomenets karakteristikk, og hvilke måledata man hadde fått frem til i dag på de forskjellige instrumentene man har benyttet i Hessdalen-prosjektet. Nåværende observasjonsrate ble anslått til ca 20 observasjoner per år, i motsetning til 1981-84 hvor det var opptil 20 observasjoner per uke.

Fortsettelse på neste side

SOCIETY FOR SCIENTIFIC EXPLORATION
Program for the Euro SSE Meeting,
August 17 – 19, 2007, Roros, Norway
Issue: 7/26/07

Friday 17. August

- 09:00-09:10 Welcome
- 09:10-09:30 Paul Devereux: A historical case of Earth Lights
 09:35-09:55 Auguste Meessen: From UFO Properties to UFO Propulsion
 10:00-10:20 Dave Akers: The Toppenish Field Study: A Technical Review and Update
- 10:20-10:40 Coffee break
- 10:40-11:00 Erling Strand: Project Hessdalen, the history and data
 11:05-11:30 Bjørn-Gitle Hauge: Optical spectrum analysis of the Hessdalen phenomenon
 11:35-12:00 Stein Johansen: Judging and Explaining Extraordinary Phenomena and the Global Science Ecology from Superior Natural Science and a Syntropic Anthropology of Science
- 12:00-13:30 Lunch break
- 13:30-13:50 Massimo Silverstri, Giorgio Abraini, Renzo Cabassi and Nico Conti, presented by Stelio Montebugnoli: Smart Optical Sensors Observatory
 13:55-14:15 Vicente-Juan Ballester Olmos and Ole Jonny Brenne: Norway in UFO Photograph, the first catalogue
- 14:15-14:30 Coffee break
- 14:30-14:50 Antonella Vannini: Advanced Waves, Retrocausality and Consciousness
 14:55-15:15 Ulisse Di Corpo: The conflict between entropy and syntropy: the vital needs model
 15:20-15:40 Patricio Parente: Experience and legitimacy of UFO accounts in Argentina: Popular and scientific narratives from an anthropo-epistemic point of view
- 16:00-20:00 Tour to Hessdalen
- 21:00 Dinner

Saturday 18. August

- 09:00-09:10 Announcements
- 09:10-09:30 Antonio Giuditta: Mechanism of biological evolution
 09:35-09:55 Stefano Siccardi: Instrumental Investigation of OBE (Out of Body Experiences)
 10:00-10:20 Michal Teplan: EEG analysis for application of mind machines, relaxation, and meditation. Some thoughts on anomalous research

- 10:20-10:40 Coffee break
- 10:40-11:25 Paul Devereux: Mindscapes
 11:30-12:00 Emilios Bouratinos: Truth, reality and objectification
- 12:00-13:30 Lunch break
- 13:30-13:50 Wolfgang Helfrich: s the psychokinetic effect as found with binary random number generators suitable to account for mind-brain interaction?
 13:55-14:25 Bob Jahn and Brenda Dunne: PEAR: Past, Present, and Projected
 14:30-14:55 Richard A. Blasband: Experimental Evidence for the Existence of an "Energetic" Component in Healing
- 14:55-15:15 Coffee break
- 15:15-15:45 Erlendur Haraldsson: Cases of the Reincarnation Type
 15:50-16:20 Jens Tellefsen: Dowsing along the PSI Track
 16:25-16:50 Yolene Thomas: The physical nature of the biological signal, a puzzling phenomenon: the critical role of Jacques Benveniste
 16:50-17:10 Poster: Marsha Adams: Presentation of the International Earthlight Alliance IEA
- 17:15 Movie
- 20:00 The banquet

Sunday 19. August

- 09:00-09:10 Announcements
- 09:10-10:10 Matti Pitkanen: TGD Inspired Theory of Consciousness
 10:15-10:45 Roger Taylor: Omnis: a possible new state of Matter, with Promise for Agriculture, Health and the Environment
- 10:45-11:05 Coffee break
- 11:05-11:35 Alexander V. Trofimov: Results and perspectives of studies of solar-biospheric connections in the periods of solar eclipse
 11:40-12:00 Dimitri Olenice: A confirmation of the Allais and Jeverdan-Rusu-Antonescu effects during the solar eclipse from 22 September 2006, and the quantization of behavior of pendulum
- End of the 7th Euro SSE Meeting
- 12:00-13:30 Lunch.

Deretter var det tid for **Bjørn Gitle Hauge** ("Optical spectrum analysis of the Hessdalen phenomenon. Preliminary report June 2007")

og dette var en av de presentasjonene jeg virkelig så frem til. Det var jo en del av isoppslag på forhånd om måledataene som skulle presenteres her, og rykter om at UFO-fenomenet i

Hessdalen var løst.

Hauge viste frem flere gode spektralfotoer av Hessdalsfenomenet, og nye resultater fra analysene av disse. Av et spektralfoto er det nemlig mulig å finne ut hva slags kjemiske stoffer et lys består av. De foreløpige resultatene fra disse fotoene var at Hessdalsfenomenet består av ionisert gass, med oksygen (O) og nitrogen (N) som dominerende elementer – noe som indikerer at det foregår en forbrenning. Andre elementer som Silisium (Si), Jern (Fe), Scandium (Sc) og Titan (Ti) indikerte støv fra bakken. Titan er det eneste stoffet som brenner med nitrogen, og kan kanskje forklare den lange levetiden. Forekomsten av Scandium, et sjeldent metall

i naturen, kan indikere hvorfor fenomenet er såpass stedbundet til Hessdalen. Hauge mente også at Scandium kunne være en del av selve antenningsmekanismen, i og med at Scandium reagerer voldsomt i kontakt med luft.

Noe kalibrering av instrumentene gjestod før resultatene kunne bekreftes 100 %. Også den lave oppløsningen på 11ångstrøm/piksel i spektrene må forbedres før disse resultatene kan sies å være helt sikre. Det vil også være ekstremt interessant å se om spektra fra andre steder med tilsvarende fenomener (deriblant Yakima, USA) vil gi samme resultater.

Stein Johansen ("Judging and explaining extraordinary phenomena and the global science ecology from superior natural science and a syntropic anthropology of science")

snakket om radikale teorier og deres vanskelighet for å bli benyttet som vitenskapelige forklaringsmodeller, grunnet deres kompleksitet. Han mente at skeptikere ikke kunne motbeviser parapsy-

kologiske fenomener og andre anomalier uten å være informert om de mest avanserte teoriene som eksisterer innen fysikken i dag. Det holder ikke bare å referere til alment aksepterte fysiske teorier (og dermed mindre avanserte) når de skal forsøke å forklare paranormale fenomener. Det var i utgangspunktet fem teorier som Johansen baserte sitt foredrag på: Hadronic mechanics and chemistry, universal nilpotent rewrite system, global scaling theory, causal mechanics, og topological geometrodynamics. Vi skal ikke prøve å oversette (!), bare legge til at selve foredraget også var temmelig komplekst og vanskelig å følge.

Tung i hodet og tom i magen ruslet vi deretter til dagens lunsj. Det var kanskje litt råflott å ha halvannen times lunsj mens foredragene bare varte 20-25 minutter hver.

Etter lunsjen var **Stelio Montebugnoli** først ut. Han presenterte foredraget "Smart optical sensors observatory [SOSO]. An optical research project about luminous phenomena in atmosphere" på vegne av Massimo Silverstri, Giorgio Abraini, Renzo Cabassi, og Nico Conti.

Innlegget omhandlet det såkalte SOSO-prosjektet med tekniske spesifikasjoner på

Fortsettelse på side 14

Paul Devereux
Abstracts of lecture contents for SSEuro, Norway, 2007,
for inclusion in the Proceedings

A HISTORICAL CASE OF EARTH LIGHTS
From Wales to CONDIGN – A Personal Journey

Abstract

In 1904-5 there was an outbreak of unexplained light phenomena over coastal north-west Wales, and it has proven to be one of the best documented of such events. It was initially assumed to be due to public hysteria associated with a religious (Methodist) revival taking place in Wales at the time. But the phenomena persisted, so journalists from the main national newspapers in the UK were sent to the region to report on what was happening. Most of these hardened newsgroupmen saw for themselves remarkable instances of light phenomena and gave graphic accounts. After the outbreak came to an end it was left as an anomaly, falling into obscurity until 1980, when K and S McClure published a collection of the contemporary reports on the event. I already had an interest in the occurrence of exotic aerial phenomena that I called "earth lights", and this material provided a good basis for a new field study. With geologist Paul McCartney we made an extensive study of the affected region and because of the detailed reports of the event plus newly released geological information on Wales, we were able to closely correlate the 1904-5 phenomena with faulting and with the timings of seismic activity in the region. In addition, certain of the eyewitness reports hinted at a possible clue as to the nature of the lights, indicating something so remarkable that it has never been followed up scientifically by anyone.

This historical case acted as a catalyst for me, and I went on to write books and articles on the subject of earth lights, make a TV documentary about it, and conduct further field research – much of it under the aegis of ICRL, and once in conjunction with Project Hessdalen, when Erling Strand and I, along with the UK's Channel 4 television, went to the Australian Outback. The whole journey came full circle for me last year, when a British colleague, Dr. David Clarke, using the UK's Freedom of Information Act, managed to prise out of the British Ministry of Defence a 400-plus-page internal report called the CONDIGN Report, which had been produced in the year 2000 and documented the British government's history of dealing with UFO reports and the conclusions which it drew about them. The report decided that there was no military danger to the country from reported UFOs, that most reported UFOs were just that – reports, relating variously to hoaxes, misperceptions, mirages, and so forth. But it did conclude that there was reference to a small core of actual unidentified phenomena residing in the report data, and the complex of the report decided that these were "earth lights" or "unidentified atmospheric phenomena" (UAPS – the term British UFOlogist Jerry Randless first coined). We were amazed to find the report contained copies of whole pages from my books as well as from the work of Randless and Clarke among others. It was a backhanded compliment to feel that the government had not only kept a close eye on our work but had agreed with our conclusions, though without the Freedom of Information Act we would never have known. As far as I am aware, the British government is the only one to support the earth lights approach.

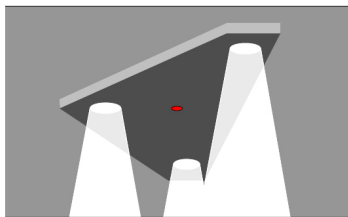
Despite this official acknowledgement, we still do not understand what earth light phenomena actually are, and what might be one of the most important subjects in the natural world for scientific study still goes begging. That is why Project Hessdalen and other research efforts must remain ongoing.

Paul Devereux
pdevereux@onetel.com / www.pauldevereux.co.uk

From UFO Properties to UFO Propulsion

A. Moisson
Institute of Physics, UCL L. Loewen-In-Nieuw, Belgium
a.moisson@ucl.ac.uk

The Belgian UFO flap started very suddenly and with exceptional vigour during the evening hours of November 29, 1989. Two gendarmes made the most important observations during that evening. They saw at a distance of less than 150 meters the triangular platform, which is represented in the following figure. Its basis, between the cut-off edges, had a length of 30 to 35 metres. The perfectly motionless object projected three large beams on the ground, but even the air was extremely bright within their well-defined boundaries. When this object started to move slowly towards the left, the gendarmes drove in the same direction. The UFO stopped, however, and turned on the spot by 180°. Then it moved at low altitude and parallel to the road towards Epave, where it flew over the town hall. Several independent witnesses observed it during this phase.

THE TOPPENISH FIELD STUDY: A TECHNICAL REVIEW AND UPDATE

By David W. Akers, P.E. – Executive Director, Willard J. Vogel Study
Presented to the 7th Biennial European SSE Meeting, August 2007

ABSTRACT

The core characteristics of "genuine" UFOs were identified and cataloged by the late 1960's and generally describe some features of the earthlights, earthquake lights, Hessdalen phenomenon, and other anomalous luminous phenomena being studied today. Many of the instrument choices and techniques currently used were inspired by these earlier UFO studies. We describe details of the instruments, field techniques, and results of field work conducted in south central Washington state (USA) from 1972 to the present. Previously unreported data, including magnetospheric observations, apparent localized magnetic pulses, and a recent daylight video recording are presented. The paper concludes with discussion of proposed plans for new instrumentation and field work. A separate appendix briefly describes other instrumentation field studies, conducted before and after the initial 1972 Toppenish field work.

Revision of June 25, 2007

1

The 7th European SSE Meeting
August 17 – 19, 2007
Roros, Norway

Society for Scientific Exploration

<http://www.scientificexploration.org/>

Proceedings

Edited by

Erling P. Strand
Bukkholumveien, NO-1747 Skjerveg, Norway
erling.p.strand@hiof.no

ISBN: 978-82-992639-1-7

Project Hessdalen, the history and data.

Erling P. Strand
Manager Project Hessdalen
School of Computer Sciences, Ostfold College
NO-1757 Halden, Norway

Abstract

The Hessdalen Phenomenon got its name due to the fact that most people misunderstand the definition of the word UFO. The Hessdalen Phenomenon has some distinct characteristics which might say that there are different solutions to what the phenomenon is. Project Hessdalen (www.hessdalen.org) did run two expeditions in the 80's and ran the automatic station (AMS) since 1998. Data has been achieved. Science Camp camps with students and scientific teams from Italy and USA have also done investigation of the Hessdalen Phenomena.

Introduction

The Hessdalen Phenomena (HP) was first known to public in the early 80's. It was due to the sudden high number of sightings of strange lights in the Hessdalen valley, starting December 1981. The high number of sightings could be in the order of 20 a week, which lasted to the end of 1984. From 1985 the number of sightings has been in the order of 20 a year. Project Hessdalen made one expedition in 1984 and one in 1985. Data was achieved on the different kind of instruments used. Due to the low number of sightings in 1985, there were no more scientific expeditions. During a visit in Hessdalen 1993, people told us that sightings still occurred. Project Hessdalen decided then to make an automatic measurement station (AMS). Students at Ostfold College started the work in making the AMS in 1994. That station was installed and set in operation 1998. The main instrument at the Hessdalen AMS was a camera connected to a computer, which analyze a new picture every second. When a sudden change in light intensity occurs, the video recorder started and the picture was sent to the internet. The pictures and the video have told us about new characteristics of the Hessdalen Phenomena.

1. The names

1.1 Project Hessdalen

Project Hessdalen got its name from the small Hessdalen valley, located 35 km north-north-west of Roros town. The valley is approx. 15 km long and has 140 inhabitants. The valley is most famous for it's: "the Hessdalen Phenomena" (HP), which are mostly seen as a light moving around down in the valley. There was a high observation rate of the HP in the period between the ends of 1981 to the middle of 1984. It could be up to

of light or attract a small ball of light. One has reported seeing the light consist of many small light balls moving around inside the main light. Sometimes this light is a double light. Fig 3 shows a moving double light. A ball of light is coming out of, or moving into, the main light. Fig 5 shows 6 pictures from a video. It shows a small light moving into the main bigger light. The light can show a high acceleration. Fig 4 shows the disappearing of a light during the exposure time. The photographer said it just disappeared. It was too fast to be observed.

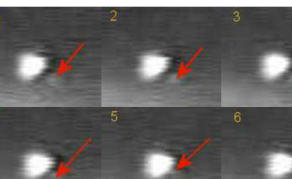
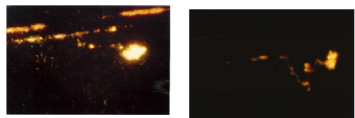

Fig. 5: 4th of December 1999. A small light is moving into the big light.

2.2 Several lights together

Another type of light consists of several light sources, which seems to be connected to a black object. The number of light sources can change during the observation time. The different light sources can go on and off.

Copyright Project Hessdalen

1

Optical spectrum analysis of the Hessdalen phenomenon.
Preliminary report June 2007

Bjorn Gille Hauge
Assistant Professor
Ostfold University College, 1757 Halden, Norway
E-mail: bjorn.gillehaug@hiof.no

ABSTRACT: Identification of the unexplained luminous phenomenon in Hessdalen has always been difficult to do, since these phenomena's often is mixed up with artificial and natural lights as cars, aeroplanes, meteors, planets etc. Although the Hessdalen phenomena has some spectacular manifestations, like: "huge blinking and spiralling lightballs", these manifestations are rare, and in most of the cases it shows itself in a more modest manifestation, often mistaken as a natural source of light. The latest development in digital SLR cameras, and the use of transmission gratings to obtain optical spectra, has made it possible to identify the Hessdalen phenomenon, and to find the chemical elements which the phenomenon is made of.

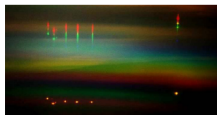

Fig. 1: Optical spectra of lights in Hessdalen

Background

The author has been involved in the study of the Hessdalen Phenomenon since 1994, and developed together with Dr. Stelio Montebugnoli at the Italian radiotelescope in Medicina, the EMBLA program in 1999. The main objective of this program was to study the electromagnetic signature/spectrum of the Hessdalen Phenomenon in both the electrical and optical field (Ref.1). Almost every year since 2000, Italian and Norwegian researchers, has carried out field investigations in Hessdalen, the last one in June 2007. During these campaigns pictures of optical spectra's from the Hessdalen Phenomena was obtained and analysis was carried out (Ref. 2 & 3). To further increase the observing time of the sky in Hessdalen, the author launched the "Science Camp" program for students and primary school pupils in 2002. Through this program, base camps were established in the mountains of "Rogne", "Finsd" and at the Øyungen base. These research stations in the mountains were manned all night long for at least one week in September every year since 2002 (Ref.4). During these campaigns, vital experience about how to obtain optical spectra from the Hessdalen Phenomena was obtained. Different cameras and techniques were tested, and in 2004, pictures of the spectrum from different light sources near Hessdalen was obtained with good quality, see Fig.1. This picture is taken from the "Finsd" mountain towards east, and the "Rogne" mountain is seen in the background. All of these spectra is produced by artificial light sources, and the type of elements burning can be identified (Ref.5). The rightmost dotted spectrum is coming from a high pressure mercury streetlight, the flame in the middle is common light-bulbs with carbon trend and the two at left is most possible neon-xenon lamps. Identification of the type of lightsource was resolved by using optical spectral analysis, and with the introduction of digital SLR cameras in 2006, identification could be done instantaneously, sine no developing of film was necessary.

1

The Rogne base was equipped with a Canon A1 camera and a grating as described before. The Øyungen base was equipped with a Nikon D70 camera with grating. Picture 4 shows the view of the valley at daytime. The sun symbol marks the church, where a powerful searchlight is turned on by nightfall.

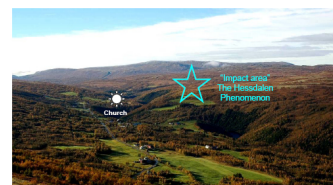

Fig. 4: Daytime view from base camp Rogne towards south

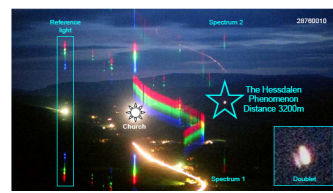

Fig. 5: Optical spectra obtained from base camp Rogne, same view as Fig.4, approximately 30 sec.

Picture 5 shows a picture with different spectra's obtained during night-time from the base camp at the Rogne mountain. The Hessdalen phenomenon appears in the middle of the blue star, with its two spectra's marked "spectrum 1" and "spectrum 2". The distance towards the Phenomenon is approximately 3200m. The altitude of the Phenomenon is very low, possible a few tens of meters over the tree tops. Investigation of the area in June 2007 showed no signs of burned trees or other marks in the area. Enlargement of the phenomenon shows the classical "doublet lights" as reported in the EMBLA 2001 campaign by M Teodoran (Ref. 2).

5

neste generasjons optiske observatorium (automatiske videokameraer), som planlegges å bli utplassert i Hessdalen når testing er ferdig. Testing foregår for øvrig i disse dager i Italia.

Montebugnoli er direktør ved det italienske radioteleskop-observatoriet i Medicina, Italia, og har samarbeidet med Bjørn Gitle Hauge og Erling Strand i flere år.

Så var det tid for UFO-NORGEs egen **Ole Jonny Brønne**. Han presenterte et arbeid som var forfattet sammen med

Brønne.

Ballester Olmos.

den kjente spanske UFO-etterforskeren **Vicente-Juan Ballester Olmos** ("Norway in UFO photographs: the first catalogue"). Det inneholdt en statistisk analyse av norske UFO-bilder fra 1909 til 2005, hentet fra et bredt spekter av kilder. Bilder fra Hessdalen ble også sammenlignet med bilder fra landet ellers. Av totalt 744 norske UFO-bilder, var 479 fra Hessdalen (av disse var 355 fra AMS-stasjonen)

og 265 fra andre steder i landet.

110 av de 479 bildene fra Hessdalen var identifisert som IFO, resten var av Hessdalsfenomenet. Av de 265 bildene fra Norge ellers, var 210 blitt identifisert/oppklart, det vil si at 55 "UFO-bilder" gjensto - hovedsakelig på grunn av manglende informasjon. Brønne poengterte viktigheten av at UFO-NORGE etterforsker disse såkalte "UFO-bildene" og kan dokumentere eventuelle løsninger.

Siden Brønne måtte løpe av gårde etter sine notater like før foredraget, ble det gjennomført på tross av en veldig tørr hals. Problemer med stemmen oppstod dessverre flere ganger. Siden han tapte noen minutter i starten ble det ikke nok tid til å vise alle (de utvalgte!) UFO-bildene på slutten. Hele avhandlingen fra Ole Jonny Brønne og Vicente-Juan Ballester Olmos vil for øvrig bli tilgjengelig på fotocat.blogspot.com i løpet av 2007.

Så var det kaffepause igjen, og etterpå var det **Antonella Vannini** sin tur ("Advanced waves, retrocausality and consciousness").

Antonella omtalte en generell teori for hvordan hendelser i fremtiden kan påvirke nåtid, basert på en av to mulige løsninger (altså ikke den vanlige løsningen) på Einsteins spesielle relativitetsteori og kvantemekanikk. Såkalte "advanced waves" (fremskredne bølger), er altså bølger som beveger seg bakover i tid. Denne løsningen av relativitetstlikningen medfører blant annet en forklaringsmodell for hva som var før Big Bang. Hvis det på tidspunkt 0 eksisterer utelukkende fremskredne bølger, er det ingen fortid til dette punktet. Det er således ikke nødvendig å forklare hva som fantes før Big Bang.

Ulisse Di Corpo ("The conflict between entropy and syntropy: the vital needs model") kom deretter med en videreføring av forrige foredrag (A. Vannini) hvor teorien ble anvendt på 'life sciences' ut fra entropi, syntropi, og retrokausaltitet. Fint skal det være...

Parente Patricio ("Experience and legitimacy of UFO accounts in Argentina: Popular and scientific narratives from an anthropo-epistemic point of view") avsluttet fredagen med et foredrag om UFO-observasjoner i Argentina, og hvordan disse er blitt påvirket av etnografi og antropologi.

Dagen ble avsluttet med en guidet tur i Hessdalen, hvor deltakerne ble kjørt inn til en seter i to busser. På seteren ble det servert tradisjonell norsk grøt, spekemat og saft (!). Deretter returnerte vi til middag på hotellet. Hele turen foregikk mens det fortsatt var dagslys, og det var ikke noe opplegg for å observere fenomenet underveis. Erling Strand påpekte likevel at alle besøkende burde medbringe fotoapparat i tilfelle fenomenet skulle vise seg.

Konferansedag 2, lørdag 18. august

Antonio Giuditta ("Creative evolution: what are your mechanisms?") redegjorde

for en del aspekter rundt den biologiske evolusjonen som er tankevekkende sett på bakgrunn av hvordan vi stadig raskere endrer oss selv

og omgivelsene rundt oss.

Stefano Siccaldi ("Instrumental Investigation of OBE (Out of Body Experiences)") presenterte EEG-målinger utført på personer som hadde blitt trent opp til å ha ut-av-kroppen opplevelser.

Siccaldi.

Michal Teplan ("EEG analysis for application of mind machines, relaxation, and meditation. Strategy for anomalous research") sitt foredrag omhandlet interessant

forskning på AVS-apparaters virkning. AVS står for AudioVisual Stimuli, og er en type apparater som påvirker hjernebølgene med ytre stimuli: Brillere med blinkende dioder og pulserende lyd. Resultatene viser at regulær bruk av slike apparater kan øke aktiviteten i deler av cortex, og således påvirke psykoaktive evner.

Etter kaffepausen (ja, det var en del av dem!) startet **Paul Deveraux** på sitt foredrag nummer to ("Mindscape – The ancient mind's mark on the land"). Paul er en dyktig foredragsholder som har et stort repertoar å spille på, og klarer uten problemer å holde på publikums oppmerksomhet. Det var nok ikke alle som hadde like lett for det...

Foredraget handlet om shamaner, psykisk geografi, og simulacra. Et landskap som består av energilinjer (som sjamaner kan se), hellige steder, steinsirkler og annet. Jeg synes spesielt ett av bildene var imponerende: Et bilde fra fjellveggen over Hatsepsuts dødstempel i Egypt, som viste en slående likhet med en farao med en kobra i bakgrunnen. Mon tro om ikke slike simulacra påvirket og inspirerte prehistoriske sivilisasjoner?

Emilios Bouratinos ("Truth, reality and objectification: Toward an epistemology and pre-epistemology of consciousness") ga

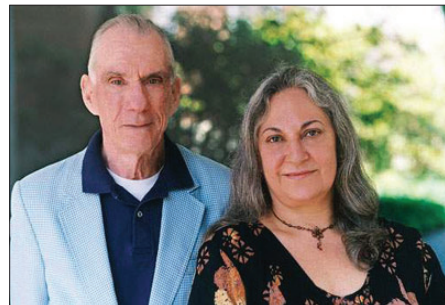
Bouratinos.

oss et foredrag om avansert vitenskapsteori.

Wolfgang Helfrich ("Is the psychokinetic effect as found with binary random number

generators suitable to account for mind-brain interaction?") presenterte en statistisk utredning for hvorvidt RNG, 'random number generators' kan påvirkes av mental aktivitet.

Robert Jahn og **Brenda Dunne** ("PEAR: Past, present, and projected") fortalte om PEAR-laboratoriets historie, årsaken til nedleggelsen, samt planer for fremtiden. PEAR – Princeton Engineering Anomalies Research – ble startet av Jahn på 70-tallet og var i nesten 30 år et ledende laboratorium for parapsykologisk forskning.

Richard A. Blasband ("Experimental evidence for the existence of an "energetic" component in psychic healing") sitt

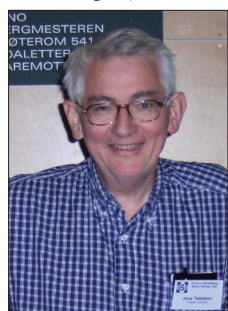
foredrag handlet om healing og hvilken energi som kunne være involvert. Han tok for seg spesielt Wilhelm Reich og såkalte orgonenergi-akkumulatorer i forbindelse med eksperimenter på mus med kreft. De ble friske igjen. Selvsagt... Mekanismene bak dette ble diskutert, og han refererte også til andre forskere som hadde gjentatt Reich sine eksperimenter, med de samme resultatene.

Nok en kaffepause ble det plass til, før **Erlendur Haraldsson** ("Cases of the reincarnation type") presenterte flere saker der

barn har husket verifiserbare detaljer/opplysninger fra sine (antatt) tidligere liv. Haraldssons foredrag var for øvrig forskjellig fra det som var trykt i proceedings [samlingen av alle foredragene på konferansen, red.anm.], det var egentlig en artikkel hentet fra **Nordic Psychology** fra 2006, om tro på liv etter døden og reinkarnasjon i de nordiske landene.

Jens Tellefsen ("Dowsing along the psi-track") presenterte resultater fra kvalitativ forskning på forbindelsen mellom et menneskets projiserte mentale bilde av et objekt og objektet selv.

Det er tilsynelatende en slags målbar signalsti, selv om projektoren (mennesket) ikke har kjennskap til objektets plassering. Foredraget var forfattet sammen med Sven Magnusson. Jens Tellefsen er professor i fysikk og nordmann bosatt i Sverige.

Yolene Thomas ("The physical nature of the biological signal, a puzzling phenomenon: the critical contribution of Jacques Benveniste") fortalte om homeopatisk 'forskning'. Signalstoffer ser ut til å ha en virkning ved å være i nærheten av reseptorer i celler, og denne nærheten er trolig forårsaket av en vibrasjon. Thomas har gjort forsøk med å ta opp slike vibrasjoner og spille de av på nytt (ved hjelp av lydkort i en PC) for å stimulere reseptorene. Resultatene viser at metoden har positiv virkning i noen tilfeller, men det er fortsatt for tidlig å konkludere noe.

Siste foredraget denne kvelden sto **Mars-ha Adams** for ("Presentation of the International Earthlight Alliance (IEA)"). Hun fortalte om IEA og hva de sto for, arbeidet som var allerede utført, og hva som kunne forventes fremover. Dette er UFO-fors-

kning på sitt beste, ved hjelp av instrumenter, og undertegnede (OJB) er allerede 'charter member' i IEA. Marsha Adams har ellers samarbeidet nært med Erling Strand. I 2005 var han i USA et halvt

år og forsket på lysfenomenene i Yakima sammen henne. Adams har også vært flere ganger i Hessdalen, som deltaker på 'Science Camps' de senere år. Så ble det filmvisning. "What the bleep do we know?" er delvis en dokumentar, delvis drama, som tar for seg kvantefysikk og bevissthet. Filmen stiller en del interessante spørsmål, men den gir ingen svar. I hvert fall ingen innenfor tradisjonell vitenskap, men kanskje noen ukonvensjonelle? Noen skeptiske sjeler har kalt den en 'pseudodokumentar'... Filmen er tilgjengelig på DVD – en versjon på 108 minutter og en 3-disc utgave på 154 minutter og masse bonusmateriale.

Til slutt denne kvelden var det gallamiddag.

Konferansedag 3, søndag 19. august

Matti Pitkänen ("TGD Inspired Theory of Consciousness") var til dels vanskelig å følge i hans foredrag om sin egen teori om bevissthet, en teori som visstnok skulle kunne forklare nær sagt alt mulig av forskjellige fenomener. Ikke fikk jeg med meg hva TGD sto for heller... før jeg kikket i proceedings. TGD – topological geometrodynamics – en av teoriene Stein Johansen også nevnte.

Litt mer interessant var **Roger Taylors** foredrag ("Ormus: a possible new state of Matter with Promise for Agriculture, Health and the Environment") om "Ormus", en

slags gråhvit, pulveraktig substans som blir igjen etter at diverse kjemiske destillasjoner var blitt foretatt av en kar han refererte til. Dette "Ormus" skulle da også ha blitt analysert og fremvist metalliske egenskaper, selv om det var et pulver. Også et vidundermiddel med hensyn til å dyrke mat (som blant annet vokser seg større) og helbrede all verdens lidelser. Hmm... hva skal man si til slikt?

Etter å ha søkt litt på nettet gjorde jeg koblingen mellom monoatomic white gold' og dette ormus-stoffet – se Wikipedia på <http://no.wikipedia.org/wiki/Ormus>.

Innen visse new age kretser er det populært å ta ormus, eller hvitt gull som det også kalles, som et kosttilskudd. (Ormus var faktisk et kongerike i Den persiske gulf i det 16. og 17. århundre.)

Og deretter nok en kaffepause før **Alexander V. Trofimov** ("Results and perspectives of studies of solar-biospheric connections in the periods of solar eclipse. International scientific-research project 'Eclipse – 2008'") presenterte resultater av parapsykologiske eksperimenter foretatt under solformørkelser.

Dimitri Olenices foredrag ("A confirmation of the Allais and Jeverdan-Rusu-Antonescu effects during the solar eclipse from 22 September 2006, and the quantization of behaviour of pendulum") dreide seg om noen eksperimenter som hadde blitt foretatt med pendler i forbindelse med solformørkelser. Disse pendlenes bevegelser indikerte at gravitasjonen var kvantisert.

Håkan Ekstrand og Anders Persson fra UFO-Sverige var også til stede på konferansen fredag og lørdag. Noen andre kjente personer som dukket opp var Jon Egil Mannsåker (formann i Norsk Parapsykologisk Selskap), Thor Stuedal (Holtålen Kommune), og Terje Toftenes (Norsk Kornsrinkelgruppe). I tillegg var det et fotograf fra NRK som gjorde opptak, noe som resulterte i et innslag på Schrödingers katt 20. september (se på side 10 i dette nummer). Til sammen var det 62 deltakere på konferansen.

Og med det var konferansen over; vi fikk oss litt lunsj før vi satte kursen sydover mot Oslo igjen.

Undertegnede hadde generelt et godt inntrykk av konferansen. Det virket imidlertid som om det meste av "hardcore vitenskap" var samlet til fredagen, noe mer spekulative emner på lørdagen, og hvor det til slutt ble relativt "far-out" på søndagen.

Choice Quality Hotel Røros var forøvrig et positivt bekjentskap, med hyggelige folk og komfortable rom, og Harald fikk til og med tid til en dukkert i bassenget! □

Vern mot romvesener til 30 millioner kroner

Tom Cruise og kona Katie Holmes har angivelig kjøpt en bunkers til nærmere 30 millioner kroner for å beskytte seg mot romvesener.

Bunkersen skal bygges under parets bolig i Colorado og skal sikre dem mot inntrengere fra det ytre rom.

En kilde som står nær Scientologi-paret forteller at de planlegger å bygge "et selvstyrt undergrunns-system der opptil 10 mennesker kan overleve i årevis."

Utsagnet er muligens et hint om at paret planlegger flere søsken for datteren Suri.

Bunkersen vil etter planen ha et høyteknologisk luftrenseanlegg og inneholde alt man kunne komme til å trenge for å overleve.

Scientologer mener etter sigende at en ondskapsfull galaktisk overherre planlegger et angrep på jordkloden - ikke ulikt slik handlingen i scientologi-medlem John Travoltas film "Battlefield Earth" forløper seg.

Paret ønsker ikke å uttale seg offentlig om verken bunkersen eller sine religiøse overbevisninger, men det er i alle tilfelle ikke første gang TomKat finner på ting litt utenom det vanlige.

Kilde:

side2.no, 27. september 2007/MDK

UFO-mysteriet i Hessdalen

Fortsatt fra side 10

enene kan innebære:

– Det vil jo være helt fantastisk hvis man kunne oppdage noe helt nytt og det til og med i Norge. Det vil skape en medieoppmærksomhet og en interesse for realfag som sannsynligvis ikke vil være mindre enn etter månelandingen.

Intet mindre – selv fra en "erkeskeptiker"...

Kilder:

Adresseavisen (adressa.no), 14. juli 2007

Sommeråpent (NRK1), 16. juli 2007

NRK.no, 16. juli 2007

Schrödingers Katt, 28. september 2007

Mulig Tunguska-krater fun-

I juni 1908 eksploderte en asteroide over Tunguska i Sibir, i den største eksplosjon av utenomjordisk opprinnelse i historisk tid. 2000 kvadratkilometer skog ble lagt flat, men noe krater ble aldri funnet. Nå tror forskere de kan ha identifisert krateret – en sibirisk innsjø.

Mange har nok sett bildene: Tusenvis av kvadratkilometer med flatlagte trær, som om noen hadde felt taigaen med en kjempelå. I tillegg var det tordnende lyder, samtidig som nattehimmelen lyste over mesteparten av Europa og Sentral-Asia i året som fulgte.

De fleste forskere tror i dag at Tunguska-eksplosjonen den 30. juni 1908 ble forårsaket av at en asteroide traff Jorden, og eksploderte med en energi på ti megatonn eller mer, mellom fem og ti kilometer over taigaen i Sibir.

Men ingen har så langt funnet noe krater, hvilket har gitt næring til et utall av fantasifulle spekulasjoner rundt hendelsen.

Var det utenomjordiske involvert? Ble vi truffet av et sort hull, eller en klump antimaterie? Osv.

Forskere vet derimot at ikke alle slike treff nødvendigvis gir synlige kratere, men at eksplosjonen over Tunguska befant seg i den mest sannsynlige størrelsesorden på eventuelle treff som kan ramme oss i fremtiden.

Hendelsen er derfor verdt å studere.

Mulig krater

Nå forteller tidsskriftet **Nature** at Luca Gasperini og hans kolleger ved det italienske Institutt for marin vitenskap i Bologna mener å ha funnet et mulig krater:

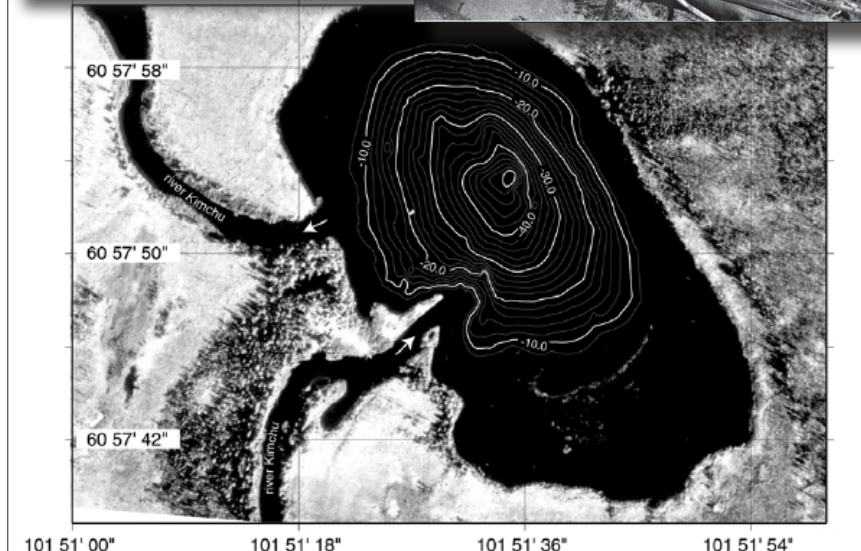
En sirkelrundt innsjø, åtte kilometer unna det stedet man frem til nå har trodd krateret burde befinne seg.

Innsjøen Cheko er 300 meter i diameter, har usedvanlig bratte kanter ned mot vannet, er brådyb ned til 50 meter, og ti meter under bunnen mener de å ha registrert en massiv gjenstand – en rest av asteroiden?

Forskerne sier Cheko er annerledes enn alle andre sjøer i området, noe de tar som et tegn på at den kan ha en annen opprinnelse enn dem. Men inntil ytterligere studier er gjennomført, for eksempel at noen graver fram det som måtte befinne seg under bunnen, kan vi ikke betrakte dette som mer enn et forslag.

Kilde:

Forskning.no, 29.juni 2007/MDK

UFO-myter og teosofi

Av Ole-Morten Vestby

UFO-saken er igjen gjort til gjenstand for akademisk analyse i Norge. I en masteroppgave i religionsvitenskap undersøker Jan Bojer forholdet mellom religiøs teosofi og verdensbildet til kjente UFO-ideologer.

I 2005 og 2006 skrev UFO om Jan Bertil Heilund som tok doktorgrad i religionsvitenskap ved Universitetet i Bergen, med sin avhandling om forholdet mellom religion og vitenskap i norsk UFO-bevegelse. (UFO nr. 2 2005, s. 28, samt nr. 1 2006, s. 27-28). I vår leverte NTNU-studenten Jan Bojer sin masteroppgave i samme fag, med tittelen "UFO-myter og teosofi". Bojer forteller at inspirasjonen til hans oppgave strekker seg helt tilbake til barneårenes lesning av science fiction-bøker på sengen, og møtet med George Adamskis beretninger i boken *Flygende tallerkener har landet*. Interessen vedvarte og nysgjerrigheten førte Bojer med tiden inn i et kultisk miljø, hvor løse fortellinger om astrologi, tapte kontinenter og romvesener ble parett med ideer fra teoretisk tyngre verker, spesielt fra teosofisk litteratur.

For den som ikke vet hva teosofi er, kan det oppsummeres som en religiøs filosofi som i hovedsak har sitt utspring i Madame Helena Petrovna Blavatskys forfatterskap på slutten av 1800-tallet. I disse bøkene presenterer Blavatsky kanalisert kunnskap og teoretiserer rundt sine egne spiritistiske evner, inspirert av både vestlige og østlige religioner. I teosofien blandes religion, vitenskap, filosofi og enkelte okulte elementer. Verdens og menneskenes opprinnelse, raser, utvikling og formål er blant de sentrale teosofiske temaene. En kjent teosof var Rudolf Steiner som på bakgrunn fra Blavatskys teorier grunnla sin egen retning **antroposofi**, som også utgjorde det filosofiske grunnlaget for steinerskolebevegelsen.

I tillegg til å studere UFO-myter og teosofi er Jan Bojer (67) (mest kjent under navnet Jan Bojer *Vindheim*) bedre kjent for sitt engasjement for alternativ livsstil, "new age", motkulturell politikk, og som lyriker, forfatter, redaktør og journalist.

Han har, blant mye annet, sittet 12 år i bystyret i Trondheim som representant for Miljøpartiet De Grønne, utgitt fem diktsamlinger og tre bøker, samt vært journalist i *Gateavisa*. Han har sin egen hjemmeside, <http://vindheim.net/>. — RED

I sin masteroppgave i religionsvitenskap tar Bojer utgangspunkt i det som opprinnelig fanget hans interesse, nemlig George Adamskis beretninger og Desmond Leslies teoretiske avhandling i boken *Flygende tallerkener har landet*. Bojer ønsker med avhandlingen å undersøke om de teoretiske arbeidene til teosofene Blavatsky,

Jan Bojer
Ufo-myter og teosofi

Masteroppgave i religionsvitenskap
veileder: Ashjorn Dyrendal

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Det historisk-filosofiske fakultet
Institutt for arkeologi og religionsvitenskap
våren 2007

C.W. Leadbeater og Alice Bailey har påvirket verdensbildet til Adamski, Leslie, og ulike UFO-grupperinger.

Tidligere studier av nyreligiøse bevegelser har vist at teosofiens ulike varianter har hatt avgjørende betydning for fremveksten av new age-miljøet. Bojer mener at dette er spesielt tydelig i UFO-litteraturen. Han bygger mye av sin avhandling på arbeidet til den danske religionsforskeren Mikael Rothstein, som blant annet har uttalt at: "I de aller fleste tilfeller er det tydelig at UFO-profetenes religiøse system står i stor takknemlighetsgjeld til teosofien."

Bojer er likevel tydelig på at UFO-teoriene ikke er direkte avledet fra de ulike

versjonene av teosofi, men har plukket og omtolket enkelte elementer, tradisjoner og ideer der det måtte passe. Grunnlegger av den moderne teosofiske bevegelsen, Madame Blavatsky skriver i *Den Himmelige Lære* (1888) om hvordan menneskene har blitt plassert på Jorden av høyerestående vesener og har fått sin utvikling styrt og påvirket i en kosmisk plan. Hun beskriver et komplekst rasehierarki, og forteller om flere forsvunne kontinenter. Menneskene på disse fordums kontinentene har rådet over avanserte teknologier (blant annet flygende fartøyer), og var i besittelse av store psykiske og åndelige evner. Hun forteller også om Solsystemet og Universet utenfor Jorden, og beskriver ulike former for liv på andre planeter.

Blavatskys etterfølgere, blant andre C. W. Leadbeater og Alice Bailey viderefører disse ideene, men har en mer oppdatert beskrivelse av Universet, i tråd med utviklingen i vitenskapelig kunnskap. Med fortinnet av mer moderne språkbruk og mer vitenskapelig terminologi, mener Bojer å vise at disse arbeidene har hatt mer innflytelse på UFO-diskursen enn Blavatskys kompliserte teorier. Økende kunnskap om de fysiske forholdene på planetene i vårt Solsystem og i Universet for øvrig, har påvirket utviklingen og forandret innholdet i både moderne teosofi og UFO-litteraturen. Ny kunnskap fører til nye forestillinger. Teosofene presenterte sin religiøse okkultisme i en stadig mer vitenskapelig språkdrakt, for å forklare og legitimere fenomener som slett ikke hadde vitenskapelig basis.

Bojer bruker mye plass i avhandlingen på å introdusere og beskrive Blavatsky, Leadbeater og Baileys lære. For en uinnvidd leser er dette en interessant innføring i et spennende felt. Men selv om Bojer bruker mange kilder og har en kritisk holdning til materialet, blir det mye historisk oppramsing og lite ny informasjon i form av selvstendig analytisk arbeid.

De 70 første sidene refererer i hovedsak innholdet i teosofien i generelle trekk. Det sier seg selv at når presentasjonen av det Bojer kaller "UFO-lærere", analysen av deres bruk av teosofi, og konklusjonen på hele oppgaven ramler inn på de resterende

Fortsettelse på neste side

30 sidene, er det en ganske svak avhandling som her presenteres.

En reell "analyse" er faktisk helt fraværende i oppgaven. Likhetene som Bojer viser til er nemlig åpenbare: Teosofenes telepatiske kontakt med lærers mestere, verdens hukommelse eller Universets kraft, sammenlignes med UFO-bevegelsens kontaktpersoner og deres kommunikasjon med romfarere. Kanalisering av budskaper og automatskrift er kjente fenomener i begge leire. Fortellinger om tapte kontinenter, tidligere sivilisasjoner, manipulasjon av menneskehetens biologiske utvikling, raseteorier, teknologisk inngripen i historiens gang, er også ting vi kjenner godt fra ufologien. I følge Bojer er dette ikke så rart, da mange av de tidlige UFO-profetene i utgangspunktet faktisk var teosofier.

George Adamski var godt kjent med teosofien før han ble en kontaktperson, og medforfatteren av **Flygende tallerkener har landet**, Desmond Leslie, var også en bekjennende teosof. Leslie tolker i boken flygende tallerkener som interplanetariske fartøyer på et teosofisk oppdrag. Han refererer ofte til Blavatsky, Leadbeater, og Bailey, og trekker parallellen mellom de flygende tallerkene og høyteknologien som tapte kontinenter og sivilisasjoner skal ha vært i besittelse av.

George King, som grunnla Aetherius-samfunnet i 1955 (en av de mest varige organisasjonene bygget opp rundt budskapet fra "ufonauter"), var også aktiv i teosofiske og okkulte grupper, i over 20 år før han befattet seg med flygende tallerkener. Romfareren og karmafyrsten "Aetherius" kanaliserte fra 1954 visdom til King av en svært teosofisk-lignende karakter. Hovedelementene i Kings lære er i stor grad identisk med teosofi.

Dette leder Bojer til å konkludere med at de tidlige UFO-profetene fant svarene på spørsmålene som UFO-observasjonene reiste i et allerede eksisterende kunnskaps-system, nemlig teosofien. Den var akkurat passe kosmisk, filosofisk, og mystisk til å fylle ut hullene i en ny mytologi. Bojer skriver: "Viktige elementer i new age-bevegelsen, som kanaliserte budskap fra ikkefysiske intelligenser, sykklisk utvikling gjennom astrologiske tidsaldre og kosmisk medvirkning til menneskehetens utvikling kunne vanskelig ha funnet sin nåværende form og utbredelse uten at teosofien eller en tilsvarende impuls var tilstede."

Bojer unngår dessverre å ta opp og drøfte en rekke relevante temaer i konklusjonen. Han gjør ingen vurdering av troverdighetsspørsmålet til verken teosofene

eller UFO-profetene. Han tar det for gitt at UFO-profetene har kopiert og bearbeidet teosofenes tidligere arbeid, uten å stille spørsmål om de to grupperingenes overbevisning i stedet kan ha felles opphav. Han unngår også å si noe om Adamski, Leslie og lignende profeter har kopiert så mye og utilsørt fra teosofien at de på det alene kan avskrives som rene bløffmakere.

Bojer har satt seg godt inn i utviklingen av den moderne teosofien, og presenterer denne på en oversiktlig, nøktern og interessant måte. Mens teosofiens hovedskikkelser er behørig omtalt, er utvalget av UFO-ideologer smalt "og fordypningen i tankegodset til ulike new age-orienterte UFO-grupperinger liten. Avhandlingen viser tydelig likhetspunktene mellom teosofien og mange av de klassiske UFO-beretningene, men Bojer avslører ikke annet enn hva enhver UFO-interessert med lånekort kunne ha funnet selv i en innføringsbok i teosofi.

"UFO-myter og teosofi" er en god og interessant innføring i UFO-relevant teosofi, men forfatteren glemmer å stille de viktige spørsmålene, og finner dermed heller ingen nye svar. Bojer bommer på sin egen problemstilling, og leverer en avhandling som verken kaster nytt lys over teosofien eller ufologien. □

Det er ikke bare mafiaen som herjer i Italia

Italienske myndigheter tror romvesener angrep landet i 2004, ifølge flere aviser, deriblant **Daily Telegraph**.

I en rapport som har lekket ut til italienske aviser kommer det frem at landets myndigheter tror romvesener testet hemmelige våpen på landsbyen Canneto di Caronia, som ligger 90 kilometer øst for Palermo på Sicilia, for snart fire år siden.

Bakgrunnen er at det i januar og februar 2004 oppsto en rekke uforklarlige branner i husholdningsartikler som kjøleskap, TVer og mobiltelefoner. Nyhetene om dette gikk over hele verden, hvor det i TV-innslag ble vist diverse elektriske artikler, kokeapparater, en stabel med bryllupsgaver og møbler som gikk opp i røyk.

Flerfoldige eksperter, militært personell, forskere og ingeniører ble fraktet til landsbyen for å etterforske fenomenet.

Tok plutselig fyr

Ildspåsettelse ble raskt avvist som årsaken, og en forbløffet forsker ble intervjuet da han beskrev hvordan han hadde sett en elektrisk kabel, som ikke var koblet til noen stikk-kontakt, plutselig tok fyr.

De lokale innbyggerne skyldte raskt på overnaturlige krefter, og sågar Vatikanets sjefseksorsist Gabriele Amorth sa seg enig, og at han hadde sett demoner overta hus og vise seg i elektriske produkter tidligere.

Testet hemmelige våpen

Etterforskningen som har tatt to år og kostet rundt 12 millioner kroner har fått en uventet konklusjon. Rapporten som er lekket fra det sivile forsvarsdepartementet sier at den mest sannsynlige årsaken var "romvesener som testet hemmelige våpen."

Konklusjonen om at utenomjordiske var ansvarlig er støttet av vitneutsagn fra flere innbyggere som påstod å ha sett UFOer samtidig med brannene.

Rapporten sier også at brannene ble forårsaket av elektromagnetiske bølger som ikke var menneskeskapt og som hadde en styrke på mellom 12 og 15 gigawatt. Rapporten melder sågar også om en mulig landingsplass for UFO i nærheten av Caronia, etter at "uforklarlige svimerker ble funnet i en åker."

"Dette er ikke den endelige rapporten. Vi arbeider fortsatt med våre konklusjoner og dette har blitt lekket", uttalte Sicilias sivile forsvarssjef Francesco Mantegna Venerando, ifølge **Daily Record**.

"Vi sier ikke at små grønne menn fra Mars har startet brannene, men at unaturlige krefter i stand til å skape store mengder elektromagnetisk energi var ansvarlig."

"Dette er bare én mulighet. Vi tror også at brannene kan være forårsaket av en fremmed makts testing av hemmelige våpen og som er i stand til å produsere enorme mengder energi."

Det kan legges til at flere forskere allerede i 2004 påpekte stedets nærhet til vulkanen Etna, i et geologisk ustabil område. Mange er av den oppfatning at det hele kan skyldes 1) enten at to underjordiske lag med bergarter glir mot hverandre eller presses sammen, noe som gir opphav til elektriske felt (såkalt piezoelektrisitet) og som også brer seg til overflaten; 2) at vanninfiltrasjon i dype lag forårsaker sammenpressninger av lagene. Begge mekanismene gir samme resultat. — **Mentz Kaarbø**

Kilder:

NA24, 27. september 2007 / Internett

“Alien Autopsy” - filmen endelig begravd

En fersk pressemelding fra England gir overbevisende argumenter for at saken nå kan legges død, en gang for alle. Mange vil si at dette ikke kommer som noen overraskelse.

I pressemeldingen, utsendt 24. oktober fra UFO Data Magazine (i Leeds), heter det blant annet:

I 1995 slapp Ray Santilli og Gary Shoefield, et par forretningsmenn fra London, løs et fenomen. Alien Autopsy-filmen skapte en storm av kontroverser og splittet UFO-miljøet i to. Var filmen ekte eller var det bare et utspekulert bedrag?

10 år senere tilsto Santilli og Shoefield at filmen var en fabrikkasjon, men i følge dem selv var den basert på en ekte film de hadde anskaffet fra en eldre amerikansk militær kameramann. Dessverre hadde filmen fra 1947 forfalt såpass mye at når den ble brakt til England var den ubrukelig.

En ny film, Alien Autopsy, produsert av Warner Bros og Qwerty Films, ble laget i samarbeid med Santilli og Shoefield. Filmen ble vist på kino i 2006 og fortalte deres historie, dog i en komisk form. Den populære britiske duoen Ant & Dec hadde hovedrollene, og viste de enorme pengesummene som de tjente på obduksjonsfilmen.

Søndag 21. oktober 2007 dukket det opp en ny aktør på banen.

Filmprodusent og tryllekunstner, Spyros Melaris, optrådte offentlig for første gang ved Roswell 60 konferansen i Pontefract, West Yorkshire, i Nord-England. Konferansen ble ledet av Alien Autopsy etterforskeren Philip Mantle, og organisert av UFO Data Magazine (20-21. oktober). Melaris' overraskende opptreden bekreftet kontroversen og skapte mer debatt rundt Alien Autopsy fiaskoen.

Melaris påstod at det var han som lagde obduksjonsfilmen og ikke Santilli og Shoefield. De hadde bare leid ham inn for å lage 1990-tallets største bløff. Bundet av en kontrakt kunne han ikke fortelle om sin rolle, men visningen av Ant & Dec filmen frigjorde han fra dette, fordi Santilli og Shoefield der hadde tilstått at filmen var svindel.

Det eksisterte ikke noen originalfilm. Det var ingen Roswell-kameramann. Det var ingen alien på et obduksjonsbord.

Melaris ville lage en illusjon som kunne lure verden i en hittil ukjent skala. Planen var å offentliggjøre filmen, med en “alien” laget av mesterskulptøren John Humphries. Det var enighet om at Santilli og Shoefield ikke skulle si noe om hva filmen viste, og at seerne skulle få gjøre seg opp sin egen mening. Etter noen uker, eller når Santilli hadde tjent en slump penger, skulle Melaris få offentliggjøre sin rolle i saken og avsløre at det hele var en illusjon. Melaris skulle da forklare i detalj hvordan det hele var blitt utført.

Santilli tillot imidlertid ikke dette, og kjørte hardt på konfidensialitets-kontrakten signert av Melaris og hans team. Istedenfor de avtalte 33% av inntektene, var alt som Melaris fikk, nok til å dekke kostnadene og lønn til sin stab.

Med søksmål mot Santilli og en rettsavgjørelse som hindrer Santilli i å markedsføre filmen videre, planlegger Melaris å publisere en bok og DVD om hele affæren. Melaris vil at verden skal vite den sanne historien om Alien Autopsy-filmen.

- Og dett var dett — håper vi...!

— Mentz Kaarbø

Adr. NETI, Kalnes – 5938 Sæbøvågen. Tlf. leder Høviskeland: 47 34 83 16

Styret i NETI: Bak fra venstre Njål Eidhammer, Berit Oftedal Torgeir S.Hansen, Ingunn Glenster, Framme: Kitty H.B. Kristiansen, Kjell Arne Høviskeland, Tore Alfstad

NETI er en interesseorganisasjon for de som har hatt personlige Ufo-opplevelser, for de som tror på Ufoer og for de som synes fenomenet er spennende og ønsker å vite mer.

NETI består av folk i alle aldre.

NETI sitt mål er å opplyse alle om hva som skjer i verden i dag. Ufoer er en realitet og det finnes tusenvis av vitner verden over som har sett og opplevd ulike ting i den forbindelse. Er du en av dem, eller ønsker du å vite mer: ta kontakt med oss og bli medlem.

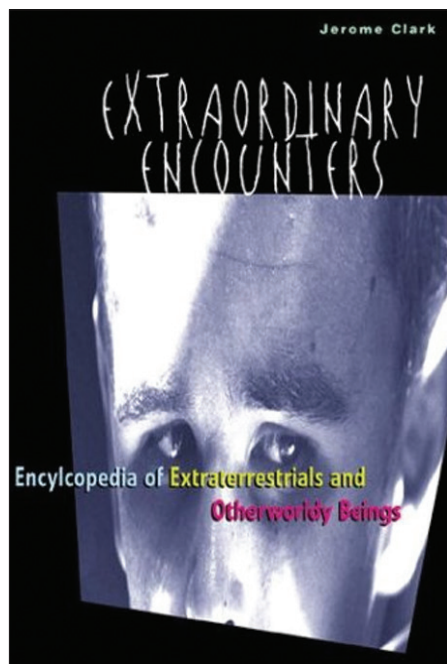
Medlemskapet koster 250 kr pr. år, du får medlemskort, 8-12 nyhetsbrev pr. år, tilbud om å være med på turer arrangert av Neti og du kan være med på våre medlemsmøter, hvor du vil møte forståelse og hvor du kan snakke fritt med likesinnede.

Hjemmeside: www.neti.ws Mail: post@neti.ws

NORSK ORGINASJON FOR STUDIET AV UTENOMJORDISK INTELLIGENS

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

Extraordinary Encounters

Jerome Clark
ABC-CLIO, 2000

Jerome Clark er den amerikanske ufologi-ens intellektuelle nestor. Bak seg har han en rekke store oppslagsverk innen "vårt" område, og årtier med UFO-arbeid som (først) UFO-redaktør i *Fate Magazine* og (senere) hovedredaktør for *International UFO Reporter* (IUR), det mer historisk innrettede tidsskriftet som utgis av The J. Allen Hynek Center for UFO Studies (CUFOS) i Chicago. Det finnes nok ikke mange aspekter av UFO-fenomenet som Clark ikke har skaffet seg dyp kunnskap om.

På amerikanske www.ebay.com selges det tusenvis av UFO-bøker, tidsskrifter og DVDer, ofte av tvilsom kvalitet. Nå og da gjør man et funn. I blant kan det være bøker man ikke har hørt om tidligere! Slik var det med den "lille" (290 sider) oppslagsboken *Extraordinary Encounters* av Jerome Clark, utgitt for syv år siden. Jeg fikk anelsen av at den kunne være et verdifullt tilskudd til AFUs referanseshylle. Bud ble avgitt og auk-sjonen ble vunnet til en hyggelig pris og uten motbud. Jeg er meget fornøyd med kjøpet!

Denne lille perlen i UFO-litteraturen tar for seg de mest merkelige utenomjordiske kontaktene, de som har utspilt seg på gren-

sen mellom virkelig og uvirkelig. Undertit-telen er *An Encyclopedia of Extraterrestrial & Otherworldly Beings*.

Til tross for at Jerome Clark har en ganske godt plantet fot i den utenomjordiske teorien "som beste forklaring for UFO", har få amerikanske forskere en slik bredde og troverdighet i sin etterforskning og søkende.

Extraordinary Encounters inneholder nesten 300 oppslagsord fra A til Z. Oppslagsordene er for det meste de egennavn, "rasebetegnelser" eller hjemplaneter som "utenomjordiske" og "ikke-jordiske besø-kende" har henvist til i sine kontakter. Det går fra "Aetherius" til "Zagga". Heldigvis finnes det et grundig register på slutten der man finner mer logiske koblinger: "King, George" leder altså til oppslagsordet "Aetherius" og "Dean, John W." leder til "Zagga".

I boken finner man en underholdende blanding fra hele den ufologiske folketroen: Abductions, fredelige "frivillige" kontakter å la 1950-tallet, kanaliserte kontakter, kontak-ter med verdener på innsiden av jordskor-pen, religiøse åpenbaringer, UFO-sekter, kontakter med ulike vesener i folketroen og en rekke andre (u)muligheter. Alt sam-menstilt og skrevet med en sunn skepsis som aldri går over i unødendig nedlatende personkritikk.

Det uuttalte utgangspunktet er altså at alle (?) innser at mange av disse skronene ikke har så mye med den materielle virkeligheten å gjøre, men desto mer utspiller seg i en rik psykologisk indre verden. Men tokningen er åpen for enhver å gjøre selv. Den som tar alt dette på alvor har bare seg selv å skyld, om han/hun plutselig opplever å leve i en multi-schizofren verden med all verdens komplett motstridende verdensbilder!

Nødvendigvis begrenser boken seg til den anglo-amerikanske verden. I boken nevnes utallige, sjeldne kilder som vi etter hvert håper å få inn i AFU-biblioteket, men også helt upubliserte kontakt-saker som Clark har lokalisert på Internett. Men de ca. 300 kontakt-sakene er bare 20% av det antall kontakt-saker som AFUs Sven-Olov Svensson har katalogisert i et mer globalt perspektiv.

De senere årene har AFU via salg av materiale på eBay kunnet kjøpe inn en del av den litteraturen som Clark refererer til, fremfor alt kanaliserte kontaktbudskap. Oppriktig sagt: Kanaliserte budskap er ekstremt kjedelige! Jeg må uttrykke min be-undring for at den iherdige Clark har orket å trenge inn i dem.

Hans sammenfatninger blir en snarvei til det sentrale i disse spindelvev av mer eller mindre hjemmesnekrete idèer og filosofier. Jeg vurderer til og med å kopiere en del oppslagsord fra boken og legge ved Clarks tekster som introduserende informasjon i et antall obskure bøker vi har i våre hyl-ler. Men som vanlig setter mangel på tid begrensninger for, i og for seg, nødvendige prosjekter!

Innholdet i *Extraordinary Encounters* gir kanskje inntrykk av å være informasjon som ble til overs, eller refusert, i Clarks øvrige utgitte "mer seriøse" encyclopedier. Så bra likevel at disse interessante tekstene også kom på trykk!

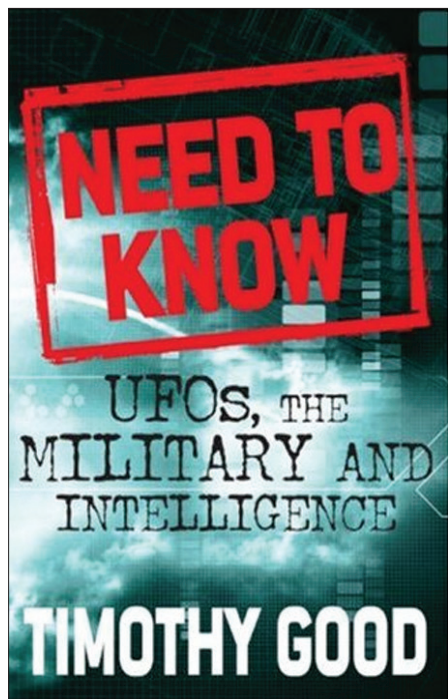
ANDERS LILJEGREN
UFO-Aktuelt nr. 2 2007/OJB

Need to know: UFOs, the military and intelligence

Timothy Good
Sidgwick & Jackson, 2006

Når Timothy Good kom med sin første bok *George Adamski – The Untold Story*, som han skrev sammen med Lou Zinstag I 1983, ble jeg svært overrasket. Endelig noen som do-kumenterte de klassiske kontaktpersonene. Jeg hadde lenge vært forbauset over hvorfor ikke de amerikanske ufologene påtok seg oppgaven. Kanskje var det på grunn av den tidligere sterke polariseringen i amerikansk ufologi som gjorde at det ble en engel-skemann som utførte det første grundige studium av George Adamski.

Det virkelig kontroversielle med Timothy Goods bok var likevel at han ikke som mange ufologer bare avfeide Adamski, men pekte på en mengde nye data som kanskje innebar at saken ikke var så enkel. Jeg begynte å korre-spondere med Timothy Good i 1984 og lærte meg en hel del om hans kilder og hvordan han

arbeidet. Noe som inspirerte meg i mine egne undersøkelser av svenske kontaktsaker.

Etter Adamski-boken slo Timothy Good igjennom på bred front med den 590 sider tykke *Above Top Secret: The worldwide cover-up* i 1987. Det gjorde han til en celebritet og frontfigur innen internasjonal ufologi. En posisjon han har bevart og befestet med oppfølgere som *Alien Liason*, *Alien Base* og nå sist *Need to know: UFOs, the military and intelligence*.

Need to know er en kronologisk oversikt over hvordan militæret og etterretnings-tjenesten i forskjellige deler av verden har håndtert UFO-problematikken – og skjult eller konspirert for å skjule vesentlige fakta om UFO-observasjoner og militærets egne undersøkelser. Good gjengir også de fleste av de virkelig klassiske UFO-rapportene, men i flere tilfeller med nye informasjonen han har gravet frem. Interessant er fortellingene om flere eldre nærobservasjoner der piloter har vært involvert. For eksempel den australske flyvåpen-piloten som sommeren 1942 på nært hold ser en klassisk tallerken følge flyet et stykke for siden å dykke ned i havet.

Her finnes kapitler om spøkelsesrakettene, Roswell, fly som har styrtet i forbindelse med UFO-hendelser, UFO under vann (USO) og naturligvis også en gjennomgang av de mest interessante vitnene som påstår å ha deltatt i hemmelige operasjoner og undersøkelser av tallerkener som har styrtet.

Som helhet blir boken en imponerende sammenstilling av de mest gåtefulle og vel-dokumenterte nærobservasjoner fra piloter, militærfolk og personer innen etterretnings-tjenesten. Timothy Good er overbevist om at vi har besøk fra flere fremmede sivilisasjoner. Men han spekulerer også over om at det kan

finnes fremmede intelligenser som vi deler Jorden med og som har eksistert her lenge. En av Timothy Goods kilder er en veteran fra det amerikanske forsvarets etterretnings-tjeneste som påstår at fremmede intelligenser etablerte hemmelige baser i Australia, de Karibiske øyene, Stillehavet, Russland, og USA, etter Den andre verdenskrig.

Den kritikk man kan gi *Need to know* og også Timothy Goods øvrige bøker er at han framstår som litt naiv når det gjelder tiltro til vitner, spesielt i kontaktsaker. Jeg savner psykologiske resonnement og forklarings-muligheter i hans tolkninger. Til forfatterens fordel skal sies at han på egen hånd har truffet og intervjuet de fleste av de personene han skriver om.

Med tanke på at Timothy Good skriver mye om offisiell hemmeligholdelse av observasjoner kan det virke litt merkelig at han ikke selv taler for at myndighetene bør offentliggjøre alt de vet om de fremmede besøkne – om de eksisterer. Han tror ikke tiden er moden, men at det må finne sted en gradvis avsløring av fakta. Ellers skulle det kunne resultere i sosialt kaos. Med andre ord er hemmeligholdelse av det gode – inntil videre. Spørsmålet er vel egentlig hvem som i så fall har en **need to know!**

HÅKAN BLOMQVIST
UFO-Aktuellt nr. 2 2007/OJB

Journal of UFO Studies Volume 9, New Series CUFOS 2006

I dette nye heftet fra Center for UFO Studies diskuteres blant annet forekomsten av englehair ("alt tyder på spindelvev"), en undersøkelse blant personer som påstår å ha blitt tatt ombord ("hypnose gjør de ombordtatte mer tilbøyelige til å huske flere ombordtagninger") samt de bilder av objekter i rommet som ble tatt om bord på romferge-ekspedisjonen STS-48 i september 1991 ("banene tyder på at en del partikler ble drevet av egen kraft").

I et kapittel, skrevet av Richard Haines, tas noen av verdens mest kjente og om-diskuterte UFO-bilder opp – de såkalte Nagora-bildene. Bildeserien ble tatt av Rudi Nagora sammen med sin kone, i de østerrikske alpene den 23. mai 1971 og forestiller et diskosformet objekt som beveger seg på skrå mot en overskyet himmel.

Som så mange ganger før strekker ikke selve bildene til som bevis for at Rudi Nagora virkelig har lyktes med å fange en ukjent gjenstand på film. Også Haines ser seg tvunget til å erkjenne at saken hviler tungt på at vitnet virkelig forteller sannheten. Haines har et positivt inntrykk av Nagora og beskriver han som en "smart

og troverdig person". Haines mener at en oppkastet modell er mindre sannsynlig, men kan ikke utelukke at en medhjelper faktisk kan ha gjort det. På den andre side har Haines hatt tilgang til en fotostat-kopi av de tolv negativene, samt tidligere også til originalnegativene og han lar oss forstå at bildene synes å være tatt i ett sveip uten blanke ruter eller feiltagelser som skulle ha avslørt en eventuell medhjelper.

Haines undersøkelse viser klart at det ikke dreier seg om noe innkopierte objekt. Hva det enn er som Nagora har fotografert så virker det som det beveger seg gjennom luften. På tross av at han altså ikke kan utelukke at det dreier seg om en oppkastet modell, så finner Haines dette mindre sannsynlig.

Hva jeg savner i boken er en diskusjon om hvorfor den diskosformede gjenstanden heller i 45 graders vinkel på flere av bildene – en typisk effekt når man kaster et flatt objekt opp i luften.

Hvorfor bilder av diskosformede gjenstander så ofte viser dem i en hellende posisjon har alltid interessert meg. Hvorfor skulle en pilot ville velge å styrtedynke med kanten foran på den måten? For meg har dette alltid vært et problem når det gjelder UFO-bilder.

Haines undersøkelse er svært dyktig utført, men peker også på de begrensninger som finnes når det gjelder fotosaker og fremforalt hvor viktig observatørens egen fortelling er.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 2 2007/OJB

Svein og Rotta og UFO-mysteriet

Regi: Vibeke Ringen

Produksjonsår: 2007

Maipo Film & TV

Lengde: 1 t. 13 min.

Den 9. mars 2007 kom oppfølgeren til fjorårets Svein og Rotta på kino, med 7-års aldersgrense og de samme kuespillerne som sist. Det er ukjent om rottene var de samme... Nesten 30 000 så filmen åpningshelgen, og det var den mest beøkte filmen i landet. I 73 minutter utspiller historien om Svein og Rotta og UFO-mysteriet seg. Filmweb.no introduserer filmen på denne måten:

Den kule sommerferien med sene sommerkvelder og bestemors stjerne-kikkert, varm sjokolade og masse godteri ser ut til å gå i vasken for Svein og vennene hans. De er nemlig på sommerferie hos bestemor på landet, og rottene Halvorsen, James Bond og Pippi er selvsagt med.

De har gledet seg til nye oppdagelser på stjernehimlen, men i stedet blir barna sjokkerte vitner til at bestemor plasseres på

gamlethjem, hvor gamlingene dør som fluer. De prøver å muntre opp bestemor som best de kan, men hun blir mer og mer koko. Da Halvorsen etter hvert viser de samme symptomene som bestemor, blir barna overbevist om at det foregår skumle ting på gamlethjemmet. Etter nøye undersøkelser viser det seg at gamlethjemmet skjuler utenomjordiske vesener på jakt etter kunnskap. Og kunnskap finnes i de gamles sjeler, både bestemor sin og Halvorsens. For å hindre at bestemors sjel stjeles av romvesener, kidnapper barna bestemor, med viktig hjelp fra rottene. Med både Onkel Trygve, manngard og mystiske UFO-mennesker etter seg, stikker barna og bestemor av i skogen. Et mystisk lys kommer fra himmelen, og bestemor forsvinner. Ble hun fanget av romskipet likevel?

Historien er fritt bearbeidet etter de populære barnebøkene av Marit Nicolaysen, og har en mix av tøys, spenning og alvor. På den ene siden er det godt skuespill fra alle de tre ungene, og Rut Tellefsen er strålende som lett eksentrisk bestemor, med etter hvert store hukommelsesproblemer. De som hadde glede av den første filmen vil ha stor glede også av denne. Men filmen faller nok mellom to stoler, i og med at den ekskluderer de aller yngste (7-års grense) men samtidig virker for enkel til at eldre barn vil ha noe vesentlig utbytte.

Filmen kom på DVD 29. august.

OLE JONNY BRÆNNE

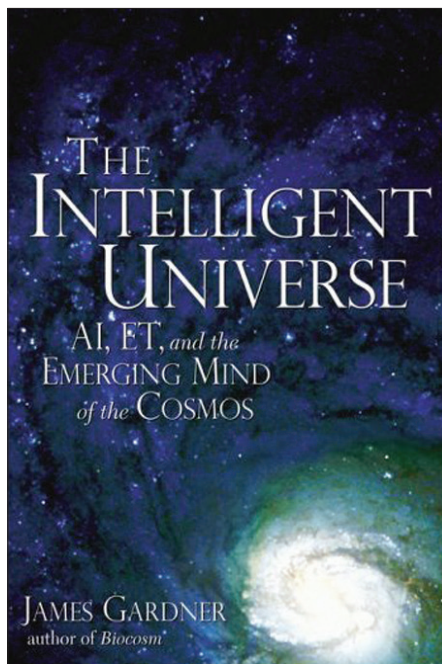
The Intelligent Universe: AI, ET and the Emerging Mind of the Cosmos

James N. Gardner (forfatter),

Ray Kurzweil (forord)

New Page Books, 2007

Hvilket endelikt bærer det mot? Hva er Universets skjebne? Hva er meningen med

livet, Universet og allting? James Gardner postulerer en teori som kan gi svar til noen av disse spørsmålene, om ikke alle.

Vanligvis ser man for seg at Universet ender opp på ett av to mulige vis. 1) - Det vil det utvide seg i det uendelige, og dermed bli uttynnet i det uendelige og ende opp som knapt noe som helst annet enn mørkt, kaldt rom. Eller 2) - Det vil stoppe å utvide seg (som det gjør nå), og isteden begynne å krympe. Først langsomt, men akselererende, slik at det til slutt ikke er annet enn en bitteliten, gloheit og fortettet ball igjen av Universet.

Gardner, som kaller seg “komplekstereotiker”, har et tredje forslag – at man klarer å temme Universets skjebne ved å forstå dets mening, og i så måte blir i stand til å påvirke hvordan det oppfører seg. Til dette kreves uendelige store mengder intelligens, som faktisk skal finnes seg i Universet selv. Det trekkes frem diverse teorier for å understøtte denne hypotesen, blant annet spilles det på teorien om at evolusjonen er styrt av en intelligens, som er kodet inn i den faktiske massen som utgjør fauna og flora som undergår genetisk utvikling.

Dette er på alle måter spekulativt, og man kan påpeke at en del fakta bare er løselig knyttet mot teorien forfatteren beskriver. Videre er den heller ikke komplett, da det fra vitenskapelig hold påpekes at fakta fra relaterte vitenskaper ikke alltid støtter teorien. Herunder nevnes “chemosynthesis” (“organisk energi produseres ut fra ikke-organiske bestanddeler”) og “abiogenesis” (“organisk liv oppstår av en gunstig kombinasjon av ikke-organiske effekter”).

Boken er filosofisk, og svinger innom menneske-maskin-interaksjon, genetiske algoritmer, teknologisk utvikling, nanoteknologi og til og med singularitets-teorien (“teknologi vil til slutt reproducere seg selv”). Det skrives litt om litt av hvert, og det er derfor morsomt å lese boken som en spekulativ sci-fi-teknorapport. Kanskje får man selv idéer eller utvidet sin horisont. Og det skal man ikke kimse av. □

HARALD SØVIK

Fly nesten truffet av meteoritt

Et chilensk passasjerfly på vei til New Zealand var den 26. mars i år nær ved å bli truffet av brennende biter fra hva man først trodde var en russisk satellitt, opplyste flyselskapet LAN Chile 28. mars.

Flygeren fikk ifølge en uttalelse fra selskapet “visuell kontakt med glødende biter flere kilometer unna”. Avisen **Sydney Morning Herald** meldte på sine nettsider at biter av den russiske satellitten så vidt unngikk å treffe flyet. Avisen viste til luftfartsmyndighetene i New Zealand, som to uker tidligere ble advart av Russland om at satellitten ville styrte inn i atmosfæren over New Zealand. Men russerne hadde antakeligvis beregnet feil tidspunkt for når det ville skje, mente luftfartsmyndighetene.

Noe senere viste det seg imidlertid at det dreide seg om en meteoritt, da NASA utelukket en russisk satellitt-undgang.

Flyet av typen Airbus 340 som kom fra Santiago, hadde akkurat kommet inn i luftrommet over New Zealand da nærkontakten med de brennende meteorbitene fant sted. Mannskapet kunne høre objektene bryte lydmuren i det de var på vei ned og det ble beregnet at passerte ca. 5 nautiske mil (9,5 km) unna flyet.

Kort tid etter landet flyet på flyplassen i Auckland, før det fortsatte ferden mot Sydney i Australia.

Flyselskapet informerte myndighetene i Chile og New Zealand om hendelsen.

En Airbus 340 i LAN Chiles farger.

Kilder:

NTB/Hegnar.no, 29. mars 2007; Wikipedia /MDK

Ny bok om Warminster-fenomenet og den moderne UFO-historien

Av Mentz Kaarbø

For 40 år siden var byen Warminster i Sørvest-England et sted der tusenvis av UFO-fanatikere fra hele verden valfartet til mens de ventet at en nærkontakt av tredje grad ville finne sted når som helst.

Selvsagt skjedde ingenting, ingen fremmed superrase landet for å redde oss fra oss selv. Men i april 2007 kom det ut en bok i England, med tittelen: *Flying Saucers: A social history of UFOlogy*. Her plasseres denne byen i Wiltshire i sentrum for UFO-mytedannelsen i England, i tillegg til å se på den rollen Glastonbury (kjent som et sentrum for hippier på 60-tallet) spilte i "strømmen av mysterier" i løpet av 1960-årene.

Fra julen 1964 ble det rapportert om merkelige summende lyder til den Warminster-baserte journalisten Arthur Shuttlewood; soniske forstyrrelser som kastet folk i bakken og ødela bygninger. Shuttlewood tilskrev disse fenomenene "The Thing" ("Tingen") og han ble hovedfokus for hele tallerkensirkuset som fulgte, hvor også boken hans *The Warminster Mystery* ("Warminster Mysteriet") utgitt i 1967 spilte en sentral rolle.

Et foto av en gjenstand" tatt av en av innbyggerne, Gordon Faulkner i 1965, og som kom til å bli et ikon for "The Thing", viste seg senere å være svindel.

Andy Roberts, mangeårig forfatter og radiojournalist, samt David Clarke, foreleser i journalistikk ved Sheffield Hallam University, har nå skrevet en bok om tallerkenfeberen som herjet. Sammen har de tidligere skrevet mer enn et dusin bøker om UFO-fenomenet, folklore og det overnaturlige. Denne siste boken komplimenterer to hovedverk innenfor dette emnet de siste to år: *In Alien Heat: The Warminster Mystery Revisited*, skrevet av Steve Dewey and John Ries (begge tidligere bosatt i Warminster) og *Aliens: Why They Are Here*, av Brian Appleyard, som også skriver for *Sunday Times*. Alle de tre bøkene representerer nye betydningsfulle forsøk på å forklare "UFO-manien" siden den oppstod i 1947.

Deres forklaring er at i en vitenskapelig tidsalder gjennom-syret av mangeårig kald krigs paranoia, er UFO-observasjoner det moderne motstykket til møter med hekser, alver og andre overnaturlige vesener. Dette er den "psykososiale" forklaringen på UFO-fenomenet. Andy Roberts uttaler at han anser Warminster for å ha vært helt sentral i oppbyggingen av UFO-mytten i Storbritannia.

Han sier: "Dette skjedde mens britisk ufologi var i en bakevje. Det var ikke spesielt mange observasjoner mellom 1960 og 1965, og Warminster-hendelsene revitaliserte ufologien i de neste fem årene og gjorde emnet populært også de neste par tiår".

"Hendelsene tiltrakk folk fra hele verden og stedet ble et senter for UFO-tilhengere. I dag snakker folk nesten ikke om

det. Det var så mange forventninger, men ingenting skjedde, og jeg tror at dette slukket gløden blant de troende. Det var som å vente på Kristi gjenkomst og ingenting hendte!"

"Warminster eksemplifiserer hvordan mennesker behøver å tro på noe. I det fenomenet begynte å utvikle seg, flokket folk seg rundt det, omtrent som en kirkelig vek-kelse, med Arthur Shuttlewood som en sentral skikkelse, nesten som en religiøs leder. I fem år på 1960-tallet ble Warminster et sted for pilegrimsreisende, for mange forskjellige kategorier mennesker som alle desperat lette etter noe". Denne holdningen utgjør frem-deles en stor del ufologien i dag, noe som har gjort seg utslag i korn sirkelfenomenet, spesielt tydelig i Sørvest-England.

Andy legger til: "UFO-fe-nomenet er ett av en lang rekke av myter som menneskeheten har skapt seg — ingen ser alver eller lignende vesener lenger. Men fremdeles har vi ønsket om 'Det andre', ikke gjennom de vanlige religionene, men via det over-naturlige, kornsirkler, UFOer, 'aliens' etc. Noe ligger dypt for-

ankret i den menneskelige psyke, noe som alltid får oss til å søke etter noe annet".

Forfatterne setter ellers fokus på mange spennende per-soner, hendelser og utviklingstendenser de siste 60 år på de britiske øyer: Storbritannias første UFO-klubber (blant annet British Flying Saucer Bureau), bøker/tidsskrifter; Desmond Leslie (George Adamskis dyktige promotor og medforfatter til *Flygende tallerkener har landet*), Air Chief Marshall Lord Hugh Dowding, Lord Mountbatten of Burma, Sir Peter Horsley, Prince Philip, Sir Patrick Moore (den antatte gjerningsmannen bak Cedric Allingham svindelnummeret på 50-tallet), George King (lederen av Aetherius Society - en av verdens eldste UFO-religioner), new age-bevegelsens utspring i ufologien, Brinsley le Poer Trench, Gordon Greighton (redaktør av *Flying Saucer Review*, 1982-2003), UFO-høringen i House of Lords i 1979 — og mye mer.

Flying Saucers: A social history of UFOlogy

David Clarke og Andy Roberts

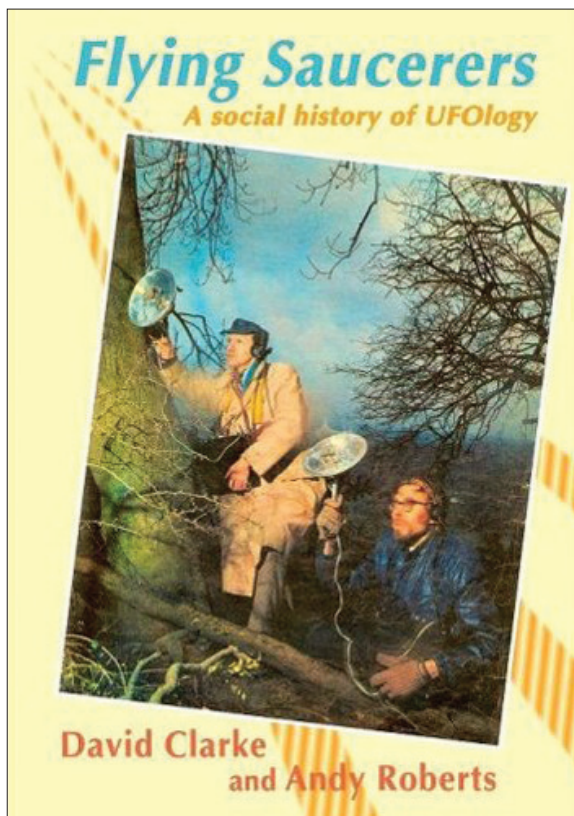
Alternative Albion, 2007

£14.95 (ca. NOK 180,00)

Kilder:

Western Daily Press, 13. april 2007

UFO-Nyt, nr. 3 2007

UFO over Riga

Av Paul Stonehill & Philip Mantle

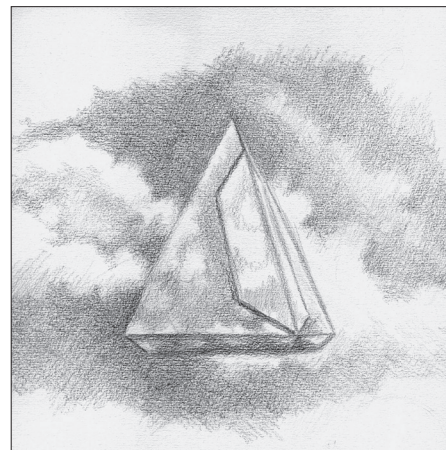
I denne artikkelen tar forfatterne for seg en av de mange UFO-observasjonene som er gjort bak jernteppet under Den kalde krigen, og som er blitt kjent i Vesten de senere år.

Det kan sies at den tidligere Sovjetunionen var, og på noen måter fortsatt er, et av de mest mystiske landene i verden. Under det gamle Sovjet-regimet var grensene stengt og det var ekstremt vanskelig for sovjetiske statsborgere å forlate landet, offisielt eller uoffisielt. Nyheter var vanskelig å få tak i siden maktapparatet kontrollerte alle nyhetsmediene — og så var det naturligvis språkbarrieren. Det er ikke overraskende at nyheter og informasjon om UFO-fenomenet også var vanskelig tilgjengelig. Imidlertid, takket være hardt arbeid og utholdenhet har noen detaljer fra enkelte UFO-saker nådd Vesten. Den latviske byen Riga er et godt eksempel. Terrorisert av nazistene under Den andre verdenskrig og gjemt bak jernteppet. Denne baltiske staten har satt sitt merke på sovjetisk ufologi takket være en observasjon og film fra tidlig 1960-tall.

Det verserte rykter om den følgende hendelsen i mange år, men historien nådde oss ikke før 1996. I august 1961 foregikk det en testflygning av et av de mest moderne sovjetiske jagerflyene. Naturligvis hadde militæret lyst til å feste hendelsen til film. Et team, ledet av Victor Dudinsh, ble satt på oppgaven. Dudinsh og teamet rigget opp utstyret i nærheten av flyet, og posisjonerte

seg rett ved stedet der flyet skulle ta av og lande på landingsstripen. På denne dagen var over 100 offiserer på plass for å bivåne showet. De gjorde seg klare til take-off, men ingenting skjedde. Den sovjetiske armés stolthet stod stille på rullebanen. Flyet nektet rett og slett å virke. Det var blitt sjekket og dobbeltsjekket dagen før uten at det var funnet noen problemer, men nå var det tydeligvis noe galt.

Mens piloten forsøkte å starte motoren, trengte en særpreget lyd gjennom bakgrunnsstøyen, og et underlig objekt viste seg på himmelen. Det så ut til å oppstå ut av intet, og alle som var samlet der den dagen fikk med seg hva som skjedde. Frykten bredte seg i forsamlingen av offiserer og de skal visstnok ha fått panikk og forsøkt å flykte. Dudinsh opptrådte derimot profesjonelt og undertrykte sin egen frykt. Han rettet kameraet mot objektet og trykket på startknappen før han også flyktet til et skjulested i nærheten. Vitner forteller at objektet ikke nærmet seg bakken, men heller forsvant og dukket opp igjen i et underlig og sporadisk mønster. Denne bevegelsen fortsatte i noen minutter, og så ble ting enda mer bisarre. Objektet var opplyst fra baksiden av Solen, og et slags vesen ble observert i profil mot

Illustrasjon av objektet over Riga, utarbeidet på bakgrunn av vitneforklaringer.

himmelen bak. Objektet var triangelformet og i stedet for å fly sin vei, virket det som det smeltet inn i usynligheten.

Etter at UFOet hadde forsvunnet kom nervøse sovjetiske militærfolk sammen for å diskutere hva de nettopp hadde observert. Det var tilsynelatende ingen tvil om at de hadde sett noe som ikke var av denne verden. Dudinsh løp tilbake til kameraet sitt som fremdeles fungerte. Filmen hadde kjørt ferdig og han ville ta den med til laben i nærheten for fremkalling. Han ble forhindret i dette av basekommandanten som konfiskerte hele filmen.

Det vil nok ikke overraske noen at KGB senere kom og tok med seg filmen. På tross av dette så overtalte Dudinsh basekommandanten til å ta opp vitneforklaring fra alle observatørene. De fleste observatørene gjorde som de ble bedt om og skrev ned hva de hadde sett. Jagerpiloten den dagen var den første som undertegnet sin offisielle beretning. Piloten nevnte også at han trodde UFOet var årsaken til flyets tekniske problemer den dagen.

En tid senere oppdaget Dudinsh at han hadde fått registrert UFOet på film, og at mange av observatørene ble offisielt debriefet og bedt om å ikke nevne hendelsen igjen. På en eller annen måte lakk likevel detaljer om hendelsen ut til Vesten og undersøkelser fulgte som resultat av dette. Offisielle sovjetiske media offentlig-

gjorde en rapport som konkluderte med at objektet den dagen ikke var noe annet enn en meteorologisk ballong. Historien sluttet der. Etterforskere forsøkte i årevis å få fatt på flere detaljer, men til ingen nytte.

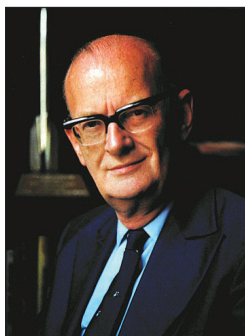
Som sine kolleger i Vesten fortsatte UFO-etterforskere i øst sine undersøkelser rundt denne hendelsen og offentliggjorde sine resultater. Eduard Mirov er en av dem som undersøkte saken. Han offentliggjorde sine resultater i **NLO magazine** (utgave nr 13, 1996). Nå var perestroika i luften og Boyev fikk tillatelse til å se på filmen. På denne tiden arbeidet han med å forberede materiale til en TV-dokumentar om UFOer over Sovjet. Og KGB, svakere som følge av glasnost og andre endringer i Sovjet, ga etter og friga alt. Den berømte sovjetiske UFO-etterforskeren V.S. Troitsky ble assistert av Boyev og sammen forsøkte de å komme til bunns i saken. Den første offentlige visning av filmen fant under noe merkelige omstendigheter. De ble vist i en gigantisk hall ved Institute of High Temperatures og var fylt med UFO-skeptikere. Det var nøyaktig midnatt når lysene i rommet ble dempet og filmen startet på lerretet.

Mirov la også til at Dudinshs film ble vist for mange mennesker, inklusive Arthur C. Clark som ikke lot seg overbevise av den. Et ikke navngitt TV-produksjonsselskap på New Zealand skal etter sigende ha tilbudt 50 000 dollar for filmen og mange år senere bekreftet et antall offiserer i det sovjetiske forsvaret, inklusive oberst i luftforsvaret, Arvid Igo-revich Mordvin-Schedro at et UFO virkelig var synlig over Baltikum den dagen.

Den 30 sekunder lange filmsnutten ble kjørt for et lydhørt publikum som satt taust og så på UFOet over flyplassen. Med en gang filmen var ferdig eksploderte rommet i heftige diskusjoner, med argumenter og motargumenter. Da diskusjonene etterhvert ble avsluttet i de tidlige morgentimene, syntes det å fremstå en almann følelse av avsky over måten det gamle sovjetregimet hadde behandlet UFO-fenomenet på. Som et resultat søkte man nå eksperthjelp og man var overbevist om at denne gangen var det ingen meteorologisk ballong, men derimot

Den ene av artikkelforfatterne, Philip Mantle.

Skeptisk:
Arthur C. Clarke.

UFO etterforskerne, kunne selv ikke beryktete KGB holde saken utenfor offentligheten for all fremtid.

Det er interessant å lese historien over og se de mange likhetene som eksisterer mellom denne saken fra Riga og andre rapporter fra Vesten, og selvfølgelig også hvordan de sovjetiske militære behandlet UFO-spørsmålet generelt. Roswellsaken kan trekkes fram i denne sammenhengen, en sak som offisielt er bortforklart som en ballong. Det er også enkelte vitner som har påstått at UFO-landingen i Rendlesham Forest i Suffolk, England i 1980 ble filmet og at filmen deretter ble "tryllet vekk" av ukjente krefter. Selvsagt har offisielle uttalelser en effekt. For å ta Roswellsaken som et eksempel: Etter at den første offisielle pressemeldingen gikk ut på at en flygende skive var funnet og deretter den andre offisielle meldingen med opplysningen om at det hele var en feiltakelse og at det ikke var noe annet enn en værballoon, ble intet mer hørt om hendelsen før sent på 1970-tallet. Konklusjonen her er at man ikke bør høre på offisielle uttalelser når det gjelder UFOer?

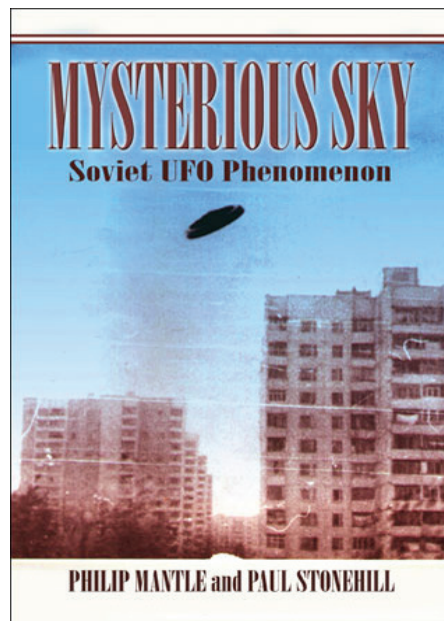
Rapporten fra Riga er også ganske frustrerende. Filmen det er snakk om er ikke sett i Vesten og hele saken fremstår ikke som noe annet enn en interessant historie. I beste fall fremstår den som gåtefull, men uansett er den en interessant beretning fra

noe som ikke var av denne verden.

UFOet over Riga i 1961 har satt sitt spor i historien om UFO-forskningen bak jernteppet, men takket være forandringer i det politiske klimaet og standhaftigheten til de sovjetiske

en del av verden som vanligvis ikke er kjent for sine UFO-rapporter.

Det som er sikkert er at det tidligere USSR har hatt mer enn sin andel av UFO-observasjoner. Det var en tid da det å være involvert i UFO-etterforskning i USSR bokstavelig talt kunne ha kostet deg livet. På grunn av språkbarrieren, i tillegg til en hel rekke andre årsaker er veldig lite kjent om sovjetisk UFO-etterforskning. På grunn av dette og også av respekt overfor sine russiske kollegaer, har britiske Philip Mantle og Paul Stonehill (tidligere fra Ukraina, nå bosatt i USA) fullført deres dyptgående analyse av UFO i det tidligere USSR. I boken ("Mystisk Himmell – Sovjetiske UFO-fenomener"). Den omfattende boken på i alt 416 sider (illustrert), dekker alt av UFO-observasjoner i det gamle, historiske Russland til dagens Russland og alt i mellom. Boken, til 24.95 dollar (ca. kr. 155,-) er tilgjengelig www.amazon.com. □

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne, Mentz Kaarbø og Harald Søvik

Siste nytt fra Steorn

Vi har det siste året fulgt utviklingen av det **potensielt** spennende fri energi konseptet fra det irske firmaet Steorn. Firmaet ble verdenskjent i august 2006 med en annonse i **The Economist** der de hevdet å ha funnet opp en "fri, ren og konstant energi", samtidig som de utfordret vitenskapen til å etterprøve påstanden.

I desember samme år hevdet firmaet at en jury bestående av vitenskapsfolk var oppnevnt. Disse begynte valideringsprosessen i januar 2007 og det antas at de blir ferdig på slutten av året.

Tidlig i juli var det meningen at en arbeidsmodell skulle demonstreres på et museum i London, men dette ble avlyst, grunnet tekniske problemer. Demonstrasjonen ble utsatt på ubestemt tid og fremdeles, 4 måneder senere foreligger det ingen opplysninger om noen ny offentlig fremvisning.

I august ble det kjent at Thieu Knapen (grunneleggeren av selskapet Kinetron i Nederland) hadde laget en liten prinsippmodell, vist på en video. Til sin store overraskelse hevdet han at den fungerte, og produserte mer energi ut enn det den fikk inn.

Vi venter fremdeles i spenning...

— Mentz Kaarbø

UFO-bilde fra Apollo oppklart

I begynnelsen av returen fra Månen, den 27. april 1972, filmet astronautene John Young, Thomas Mattingly og Charles Duke en fire sekunder lang filmsekvens av et objekt som så ut som en Hollywood-versjon av et fremmed romskip.

Objektet ble beskrevet som “et tallerkenformet objekt med en kuppel på toppen”. Filmen ble tatt med et 16mm filmkamera som tok 12 bilder i sekundet, fra et vindu i kommando/service-modulen. Objektet dukker opp i nærheten av Månen. Når kameraet svinger, beveger det seg ut av synsfeltet. Det dukker opp igjen når kameraet svinger tilbake. Totalt er det synlig på ca 50 bilder.

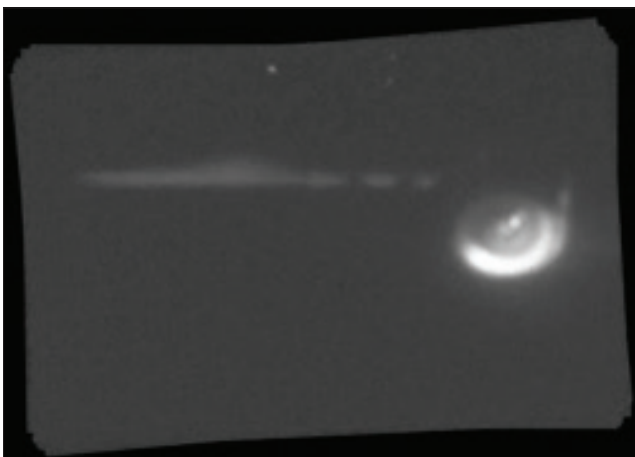

Høyoppløselig, digital scan av et bilde fra den originale Apollo 16-filmen. Det viser objektet det dreier seg om (øverst i midten), og dets posisjon i forhold til Månen. Refleksjoner i vinduet er også synlige (venstre og høyre side). Rettigheter: NASA.

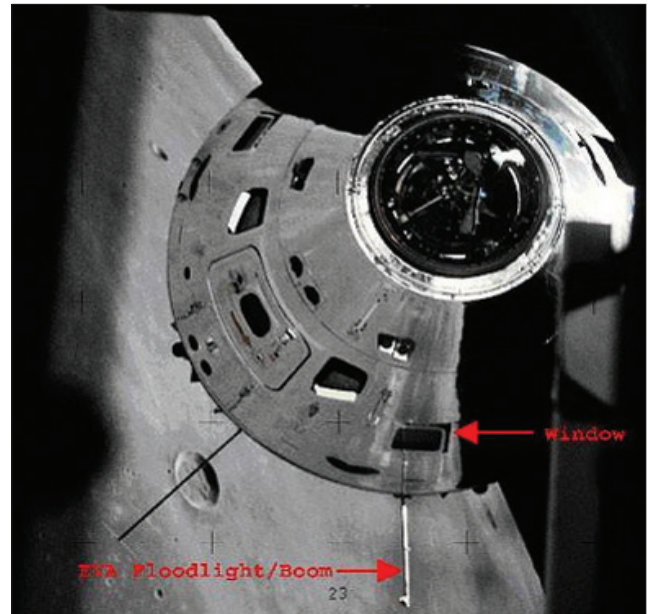
Noen smarte personer har jobbet hardt for å analysere filmen. Konklusjonen deres er at objektet slett ikke var det enkelte observatører har trodd at det var. Det er heller ingen indikasjoner på at Apollo 16-mannskapet syntes at filmen viste noe merkelig.

En gruppe ledet av Gregory Byrne ved Johnson Space Centers Image Science and Analysis Group fullførte en rapport om undersøkelsen tidlig i 2004. De brukte først en video-kopi av filmen, og så en høyoppløselig digital innskanning av originalfilmen for detaljert analyse.

De stabiliserte bildene for å korrigere for kamerabevegelser, og de satte deretter flere bilder sammen i rekkefølge. En ting

Forbedret (og forstørret) bilde av objektet med et “rettlinjet fenomen” synlig. Rettigheter: NASA.

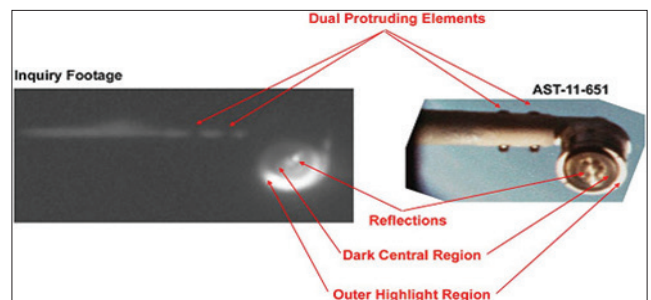

Apollo's kommando/service-modul sett fra månelandingsfartøyet under Apollo 17-ferden. Bommen med flombelysning til bruk ved opphold utenfor fartøyet (såkalt EVA) kan sees. Rettigheter: NASA

som viste seg, var at objektet så ut til å bevege seg litt i forhold til Månen. Dette som følge av parallakse-effekten grunnet små bevegelser av kameraet og nærheten av objektet til kameraet.

Etterforskerne kombinerte også flere bilder i sekvens, for å gi bildene høyere oppløsning og sterkere kontrast enn enkeltbilder. Denne bildebehandlingen medførte at et “rettlinjet fenomen” kunne sees tydeligere og som var festet til en side av objektet. De så også på arkivbilder fra andre Apollo-ferder.

Konklusjonen er klar: “Alle funn i denne analysen er konsistent med konklusjonen om at objektet som ble sett på Apollo 16-filmen er en bom med flombelysning brukt under spaserturner i rommet. Det er ikke noe i bildet som tyder på noe annet.”

Forbedret bilde fra Apollo 16 (til venstre) sammenliknet med bilde av EVA-masten, sett fra et av vinduene i kommando/service-modulen. Rettigheter: NASA.

Kilde:

http://www.nasa.gov/vision/space/travelinginspace/no_ufo.html, 19. april 2004 / MDK

Oversettelse:

Harald Søvik

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig.

De fleste filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi

oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

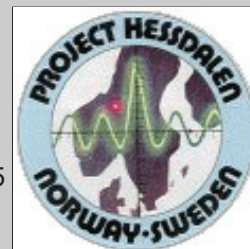
Bukkholmveien,

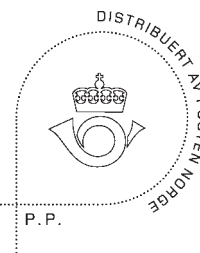
Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO

For 65 millioner år siden slår en kjempeasteroide ned på Jorden i det som nå er Mellom-Amerika og Den meksikanske gulf, mens flygeøgler bivåner fenomenet. Eksplosjonen og brannene som fulgte la Jorden i aske og mørke i mange år og dinosaurene og mange andre dyrearter ble helt utryddet.

Innfelt, til venstre: Eksplosjonen sett fra rommet, 45 sekunder etter nedslaget. Sjøkkbølgen brer seg utover, mens trær og vegetasjon på landområder flere hundre kilometer unna allerede er antent av varmestrålingen etter ildkulen som oppstod ved nedslaget. Illustrasjon: Don Davis/NASA.

Dinosaurdreper trolig identifisert

For vel 160 millioner år siden ble en 170 kilometer stor asteroide ute i Solsystemet smadret i en kollisjon. Ett av de 10 kilometer store fragmentene som ble igjen startet en lang ferd fra asteroidebeltet, mellom Mars og Jupiter, mot Jorden. Omtrent 100 millioner år senere slo det ned på Yucatan halvøya i Mexico og dannet det 180 kilometer store Chicxulub krateret. Resultatet ble en veldokumentert massedød.

En asteroide fra en gruppe kalt Baptistinafamilien i asteroidebeltet forårsaket masseødeleggelse på Jorden. Dette er nylig blitt etterforsket (i 2007) og funnet svært sannsynlig. Inntil for ca. 10 år siden var det en gåte hvordan slike massive legemer kunne dukke opp i vår nærhet. Men på slutten av 90-tallet innså man at den solvarmen som asteroider absorberer gjør at de skyves vekk fra eller mot Solen, alt etter hvordan disse stein- og metallklumpene roterer. Prosessen er effektiv bare over hundrevis av millioner av år, og selv da forflyttes asteroidene bare noen prosent av avstanden mellom asteroidebeltet og Jorden. Men det kan være nok. For i asteroidebeltet er det noen soner der gravitasjonen fra Jupiter og Mars er svært effektiv. Asteroider som sakte skyves inn i disse områdene av solstråling,

sendes raskt inn mot det indre av Solsystemet og Jorden.

Beregninger som er gjort viser at av de 10 kilometer store asteroidefragmentene som oppstod for 160 millioner år siden, var det bare ett som traff Jorden. Generelt tar det flere hundre millioner år mellom hver gang slikt skjer. Går man ned i størrelse til en kilometer, viser beregningene at de treffer Jorden med mellomrom på ca. 500,000 år. Allikevel har man satt igang overvåkningsprogrammer, og er i gang med å utvikle strategier dersom noe skulle skje. Dette fordi selv en liten asteroide eller komet vil kunne skape store ødeleggelser på en tettbefolket klode.

Kilde:
Astronomi.no / MDK